

Predicarea care transformă

Maria
Khaleel-Gilleland

**Predici care transformă vieți:
oasele acestea vor prinde viață** 1
Cât timp predica este după voia lui Dumnezeu, aceasta nu-și va pierde puterea nici motivul pentru care ne este dată. Preocupările omești se vor schimba de la o generație la alta, dar mijloacele prin care Dumnezeu se adresează oamenilor nu se vor schimba niciodată

Michael VanDoren

Predicând Biblia unei noi generații 7
Generația prezentă crește în circumstanțe diferite față de orice altă generație de până acum. Modul în care putem ajunge la această generație, este același prin care putem ajunge la orice generație din orice cultură — prin adevărul neschimbător al lui Dumnezeu.

Charles T. Crabtree

Un nume demn de urmat 6
A te ridica la înălțimea titlului de „pastor pentecostal” înseamnă a tânji să fii mai bun decât Lindbergh, Talmage sau Spurgeon. Pastorul pentecostal nu trebuie să permită niciodată lumii să defînească persoana sa. Atunci când are loc acest lucru, nu va mai dura mult până când pastorul va încerca să fie pe placul lumii.

John Lindell
Chris Lewis

Predica expozitivă — pe înțelesul ascultătorului post-modernist de astăzi 17
Dacă unei predici îi lipsește profunzimea Cuvântului lui Dumnezeu, atunci oamenii vor pune la îndoială faptul că Biblia are ceva de spus despre condiția umană.

Craig Brian Lorson

Caracteristici ale unui pastor pentecostal 22
Ce înseamnă a fi un predicator Pentecostal? Această întrebare ne poate duce cu gândul la un anumit stil de predicare, dar din moment ce stilul nu face obiectul studiului meu, o să încerc să reformulez întrebarea. Cum vom predica — în orice cultură, în orice vreme — dacă primim tot ceea ce Scriptura ne învață despre Duhul Sfânt?



De asemenea înăuntru

Sobhi Malek

Să vorbim despre Islam 24

William P. Farley

**Cel mai mare predicator
din perioada victoriană** 26

Scopul majorității predicatorilor este ca predicarea lor să producă o schimbare cel puțin în viața unora dintre ascultătorii lor, dacă nu a tuturor. Nu intenția lor constituie o problemă, ci mijloacele folosite pentru atingerea acestui scop înalt. Scopul acestui număr al revistei *Resurse spirituale* este să ofere resurse, modele și încurajare pentru predicatori, ca aceștia să practice *o predicare care transformă*, nu doar ocazional, ci în mod constant.

Pentru predicatorii pentecostali, cel mai evident model pentru o astfel de predicare este mesajul transmis de apostolul Petru în ziua Cincizecimii. Dintre toate predicile ținute de toți predicatorii în toate locurile de pe pământ de-a lungul secolelor istoriei bisericii, nici una nu a avut un efect transformator atât de puternic ca acest mesaj. Predica lui Petru a marcat începutul unui lanț de mesaje care în cele din urmă va ajunge „până la marginile pământului” (Fapte 1:8) din punct de vedere geografic, demografic și istoric.

În primul rând, Isus Hristos S-a aflat în centrul aceluși mesaj. El este personajul principal și toate celelalte părți ale mesajului au de-a face cu cine este Isus Hristos, ce a făcut El și care este semnificația acestei lucrări din punctul de vedere al planului lui Dumnezeu și al omenirii. Deoarece „în nimeni altul nu este mântuire” (Fapte 4:12) și transformarea efectivă este posibilă numai printr-o relație reală cu El (2 Cor. 5:17), Isus Hristos Se va afla întotdeauna în centrul unei *predici care transformă*.

De asemenea este de remarcat faptul că mesajul a fost bazat pe Biblie. Unsprezece dintre cele douăzeci și două de versete ale mesajului sunt citate directe din Scriptură, și anume, din cartea prorocului Ioel și din Psalmi, iar alte patru versete sunt aplicații ale acelor citate. Deoarece Biblia, în întregimea ei este „Cuvântul lui Dumnezeu . . . viu și care rămâne în veac” (1 Petru 1:23) și prin care am fost născuți din nou, noi trebuie să acceptăm provocarea apostolului Pavel, de a „propovădui Cuvântul” (2 Timotei 4:2), dacă dorim să practicăm *o predicare care transformă*.

Mai mult, observăm că mesajul a fost transmis de un predicator „plin de Duhul Sfânt” (Fapte 2:4). Deoarece Duhul Sfânt

a fost trimis de Dumnezeu pentru a convinge lumea de păcat, neprihănire și judecată (Ioan 16:8), pentru a mărturisi despre Domnul Isus (Ioan 15:26) și pentru a-i călăuzi pe ascultători în tot adevărul, cu toată puterea eliberatoare și transformatoare de vieți a acestuia (Ioan 16:13; 8:32; Iacov 1:18), prezența Lui este absolut indispensabilă. Despre Petru citim că a fost un bărbat „plin de Duhul Sfânt” nu numai când a predicat, ci și înainte și după ce a ținut acea predică extraordinară (Fapte 4:8).

Datorită împuternicirii Duhului Sfânt, mesajul lui Petru este descris în termeni profetici. Verbul grecesc *apophthengomai* din Fapte 2:14 se referă în general la o vorbire profetică, inspirată. La fel ca prorocii din vechime, care „au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt” (2 Petru 1:21), mesajul lui Petru nu a fost rezultatul elocvenței și a înțelepciunii omenești, ci a fost inspirat de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu (1 Cor. 2:4). Duhul Sfânt dă atât viață, cât și direcție mesajului (1 Cor. 2:13), astfel încât acesta are fruncheța și prospețimea care îi transformă pe ascultători.

Un astfel de mesaj profetic nu comunică pur și simplu niște informații, ci produce acel răspuns al inimilor „străpunse” din ziua Cincizecimii: „Fraților, ce să facem?” (Fapte 2:37). *Predicarea care transformă* comunică ascultătorilor într-un mod extrem de clar ce trebuie să facă în urma primirii mesajului: „Ți s-a arătat, omule, ce este bine”, a declarat prorocul Mica „și ce cere Domnul de la tine” (Mica 6:8). Ca tânăr predicator, am fost provocat de unul dintre profesorii mei să-mi pun de fiecare dată când pregătesc o predică următoarele întrebări: „Care este scopul acestui mesaj? Ce trebuie să facă ascultătorii mei după ce îl vor auzi? Cum vor ști ei acest lucru?” *Predicarea care transformă* dă răspunsuri clare și practice inimii care caută.

Acest fel de predicare pentecostală va transforma persoane, biserici și comunități. Aceasta va produce schimbări. Acestui scop îi este dedicat prezentul număr al revistei *Resurse Spirituale*.

Ian R. Hall, Ph.D.

RESURSE SPIRITUALE

Revistă publicată trimestrial de
LIFE PUBLISHERS INTERNATIONAL
OP 1, CP 235, 410610 Oradea, România
Tel. 0359-322744, RDS 0359-177636, 0744 624236
E-mail: liferom@rdslink.ro, Web site: www.liferomania.ro

Colectivul de redacție

Redactor șef: Bill L. Williams
Coordonator: Ioan Bogdan
Traducător: Mariana Bolota
Tehnoredactor: Daniel Ardelean

ISSN 1454 – 1750
LG07RO2645

Articolele din această revistă au fost selectate și traduse din **Enrichment**—
un jurnal pentru pastori și lideri creștini. © Consiliul general al Assemblies of God, SUA.

IMPORTANT: Având în vedere că unii cititori ai revistei ne-au solicitat numere suplimentare, anunțăm pe această cale că pentru continuarea publicării revistei contribuțiile dumneavoastră sunt binevenite. Cheltuielile pentru o revistă sunt de 2.5 lei (RON) și această sumă poate fi depusă de cei care doresc în contul nr. RO82RNCB003204649190001 al lui LIFE PUBLISHERS INTERNATIONAL, deschis la BCR Oradea.

Predici care transformă vieți: OASELE acestea vor prinde viață

James Earl Matthew a spus: "Cât timp predica este după voia lui Dumnezeu, aceasta nu-și va pierde puterea nici motivul pentru care ne este dată. Preocupările omenești se vor schimba de la o generație la alta, dar mijloacele prin care Dumnezeu se adresează oamenilor nu se vor schimba niciodată".

Păstorii vor putea avea un impact cultural mai mare și vor putea să se relaționeze mai bine cu oamenii doar atunci când vor sta sub călăuzirea Duhului Sfânt pentru a predica adevărurile neschimbătoare ale lui Dumnezeu.

La prima vedere, predica nu poate ține pasul cu această cultură multimedia în plină ascensiune cu care ne confruntăm, în care simțurile ne-au fost ascuțite de efecte speciale, filme pline de acțiune, și scamatorii video. Noi vrem să predicăm Evanghelia și să vedem vieți transformate, dar cu toate acestea când privim cu atenție asupra bisericii noastre, avem șanse să găsim un soț care și-a înșelat soția, un om de afaceri care a înșelat Fiscul, adolescenți neliniștiți care stau pe ultimele rânduri și își trimit bilețele pe sub bancă părănd complet absenți, diaconul care își dă silința să ne zădărnicească lucrarea, când în primele cinci minute de la începutul predicii, este deja adormit.

Păstorii nu trebuie să se ia la întrecere cu Hollywood-ul, pentru că ei au ceva ce televiziunea și filmele n-ar putea oferi niciodată: Cuvântul lui Dumnezeu care schimbă vieți și puterea Duhului Sfânt. Prin cuvintele lor, păstorii pun balsam vindecator pe rană, astâmpără setea sufletelor însetate, și eliberează pe cei înrobiți, aceste cuvinte țin de veșnicie.

Pavel a scris în 1 Corinteni 1:18, „Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării: dar pentru noi, cari suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu.”

Noi folosim scenete pentru a aduce oamenii la Dumnezeu, dar mijloacele pe care Dumnezeu le-a rânduit ca să transforme vieți sunt predicarea Evangheliei, aceasta este puterea lui Dumnezeu pentru mântuire.

Profetul Ezechiel a trăit în vremuri grele (Ezechiel 37:1–14). Poporul Israel fusese ținut în robie în Babilon din cauza propriului păcat. Deși fusese avertizat de către profetul Ieremia și alții, Israel a continuat să se răzvrătească. Drept consecință, prin trei valuri de invazii, babilonienii au cucerit cetatea Ierusalimului și au luat prizonieri pe toți locuitorii ei. În timp ce Ieremia a rămas în Ierusalim ca să slujească celor rămași, Daniel și Ezechiel au fost duși în exil și au slujit evreilor exilați.

Fiecare dintre profeții lui Dumnezeu primește revelație divină iar apoi este însărcinat cu responsabilitatea de a împărtăși mesajul așa cum dispune Dumnezeu. În Ezechiel 33, Dumnezeu i-a dat lui Ezechiel o viziune cu privire la responsabilitatea sa. Cel care a primit mesajul din partea lui Dumnezeu era un străjer. Dacă străjerul nu reușea să avertizeze poporul și

acesta era distrus, străjerul ar fi fost tras la răspundere. Cu toate că străjerul avea puterea să proclame mesajul, doar dacă oamenii l-ar fi ascultat ar fi fost salvați.

Soarta oamenilor este în mâinile noastre, și a fi ales de Dumnezeu ca mesagerul său este cel mai mare privilegiu al nostru. Ezechiel 37 ne arată că mesajul lui Dumnezeu predicat cu putere poate transforma vieți. Acesta poate avea impact asupra națiunilor lumii și poate schimba lumea. Predicarea sub călăuzirea Duhului Sfânt este mijlocul prin care Dumnezeu își revărsă puterea în lume pentru a vedea lucrarea Lui împlinită.

Multe predici din ziua de azi au caracter academic, intelectual și informațional. Acestea sunt comunicate cu elocvență și abilitate oratorică, dar sunt lipsite de putere pentru a schimba vieți. Predicarea sub ungera Duhului are loc atunci când focul cade din cer, când ungera curge în suflet. Când aceasta are loc, predicatorul se dă la o parte și Duhul Sfânt preia controlul. Atunci Duhul convinge asupra păcatului, corectează, stăruiește, eliberează, vindecă, revigorează și restaurează.

Există putere în predica făcută sub ungeră—putere care nu poate fi obținută prin diplome universitare, abilități hermeneutice, abordări omiletice sau studii exegetice. Predica nu poate fi predată, trebuie să se ajungă la ea prin rugăciune și așteptare înaintea Domnului. Ezechiel 37 conține patru principii de bază pentru predicile care transformă vieți.

PREGĂTIREA MESAGERULUI

Mesagerul trebuie împuternicit de Duhul Sfânt. Ezechiel 37:1 spune, „Mâna Domnului a venit peste mine.” Calificarea pentru lucrarea lui Dumnezeu nu o obținem odată cu diploma de la un institut pentru

studii superioare. Calificarea pentru lucrare nu ne-o dă legitimația pe care o ținem în portofel sau licența pe care o atârnam pe perete. Calificarea pentru lucrare o primim din mâna lui Dumnezeu care lucrează la viața noastră. Mâna Domnului este puterea lui Dumnezeu, El este cel care ne înzestrează ca să putem face față sarcinii pe care ne-a dat-o.

Chemarea pe care a primit-o Ezechiel nu a fost una izolată, ea a început chiar în capitolul întâi. Ezechiel se afla la râul Chebar când cuvântul Domnului a venit la el, și când mâna Domnului a fost peste el.

Frazele – „mâna Domnului a venit peste mine“ și ”Cuvântul Domnului a venit la mine“ sunt folosite în mod repetat de către Ezechiel. Pentru Ezechiel a umbla în ungera lui Dumnezeu și a cunoaște vocea Lui era un stil de viață. Când umblăm sub conducerea Duhului Sfânt vom auzi vocea Domnului și vom primi descoperire din partea Lui.

MESAGERUL SĂ FIE MIȘCAT DE DUHUL.

Mâna Domnului l-a luat pe Ezechiel în Duhul și l-a pus în mijlocul unei văi pline de oase. Dacă Ezechiel ar fi candidat pentru un loc în lucrarea de slujire într-o biserică, mă îndoiesc că ar fi ales să slujească în valeda plină de oase a acelei biserici.

Trebuie să ne asigurăm că suntem în locul în care Duhul Domnului ne vrea, și că nu suntem în biserică pentru pachetul salarial confortabil. Atunci vom predica cu convingere, vom sluji cu devotament, și vom persevera într-o perioadă asemănătoare văii de oase, până îl vom vedea pe Dumnezeu lucrând.

Ezechiel se găsea în mijlocul unui câmp de luptă în care zeci de mii au fost măcelăriți. Vulturii se

adunaseră acolo din ce în ce mai mulți. Ploile spălaseră oasele. Oasele erau albe, fuseseră înălbite de soare. Cu toate acestea, Duhul l-a dus pe Ezechiel să slujească acolo.

Duhul Sfânt ne va ajuta să vedem adevărata condiție a oamenilor cărora le slujim și ne va face inimile sensibile față de nevoile lor. Doar atunci când suntem sensibili față de Duhul vom căuta să-I împlinim voia.

Auzim despre predici care se adresează nevoilor oamenilor. Dar Israel din vremurile acelea nu știa care îi sunt adevăratele nevoi. Este posibil ca oamenii să fii simțit că dorința lor era să scape din robia babiloniană. Poate credeau că nevoia lor era să se întoarcă acasă în Ierusalim. Dar Duhul i-a arătat lui Ezechiel care era adevărata lor stare și nevoie. Putem face un sondaj în biserică ca să aflăm care ar fi nevoile lui X și lui Y dar nici măcar aceștia nu știu care sunt nevoiele lor.

În timp ce Ezechiel a văzut imaginea dezolantă, două gânduri s-au ivit în mintea lui. Primul fiindcă oasele erau foarte multe. Nevoia era copleșitoare. Al doilea gând, oasele erau foarte uscate. Starea în care se găseau era nemaipomenit de disperată.

O simplă informație n-ar putea împlini nevoile unei biserici de oase uscate. Ezechiel le-ar fi putut spune de ce au nevoie de Duhul Sfânt în viața lor. Ar fi putut să le predice despre cei șapte pași pentru îmbunătățirea vieții spirituale, dar toate aceste informații nu i-ar fi ajutat cu nimic. Nevoia lor era ca Dumnezeu să sufle viață peste ei. Prea multe predici sunt informaționale, nu de natură să transforme vieți. Doar Duhul Domnului poate să frângă jugul dușmanului și să transforme o persoană.

Când ai început această lucrare, și ai început să predici, ca și noi toți, îl căutai pe Dumnezeu cu stăruință.

Spuneai: „Doamne vreau să aud vocea ta. Doamne dă-mi un mesaj pentru poporul tău“. Înainte să te urci la amvon strigai către Domnul: „Doamne trebuie să fii cu mine, să-mi dai ungera Ta“. Dar după mai mulți ani de lucrare ai învățat cum să-ți pregătești un mesaj cizelat. Ai învățat să ai prezență de scenă, și că poți urca la amvon chiar dacă n-ai stat cu stăruință în rugăciune înaintea lui Dumnezeu.

Iată ce întrebare i-a adresat Dumnezeu slujitorului Său: „Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învieze?“ (versetul 3)*

Sintagma „fiul omului” face referire la umanitatea lui Ezechiel. Omenește vorbind, era imposibil ca aceste oase să prindă viață. Dar Ezechiel își puna nădejdea în Dumnezeu când spunea: ” Doamne Dumnezeule, tu știi lucrul acesta“ (versetul 3).

Predicatorul se găsește între două lumi. Prima poruncă era să le vorbească oaselor, iar a doua poruncă era să proorocească duhului. Este nevoie de amândouă pentru a fii transformat. Proorocirea către duh este mijlocirea și stăruința înaintea lui Dumnezeu ca cei cărora le predicăm să primească în dar viața oferită de Dumnezeu. Există mulți oameni care proorocesc oaselor. Dar suntem deficitari în proorocirea către duh, predica fără rugăciune este ineficientă.

Ezechiel a proorocit oaselor, dar încă nu exista suflare în ele. Există un vuiet, o mișcare, și o apropiere a oaselor, dar nu exista nici o viață. Există mult vuiet în bisericile noastre – muzică, predici, folosirea mijloacelor multimedia. Nu sunt împotriva acestor lucruri, dar ele nu pot fi un înlocuitor pentru Duhul Sfânt.

Ezechiel a văzut cum oasele se apropie unele de altele și devin un corp organizat. În același fel bisericile noastre ar trebui să funcționeze

*Păstorii vor
putea avea
un impact
cultural
mai mare
și vor putea să
se relaționeze
mai bine cu
oamenii doar
atunci când
vor sta
sub călăuzirea
Duhului Sfânt
pentru a predica
adevărurile
neschimbătoare
ale lui
Dumnezeu.*

*Duhul Sfânt
ne va ajuta
să vedem
adevărata
condiție a
oamenilor
cărora le slujim
și ne va face
inimile sensibile
față de
nevoile lor.*

ca niște mașini unse bine. Avem declarații de viziune, declarații de scopuri. Dar indiferent cât de mult înfrumusezezi un cadavru; acesta tot mort rămâne.

N-a existat viață până când Ezchiel n-a proorocit duhului. Apoi a venit Duhul și a suflat viață în acele oase. Când Duhul a suflat, acea adunătură de oase a înviat și a stătut pe picioare ca o oaste mare. Dacă s-a întâmplat pe timpul lui Ezechiel, se poate întâmpla și în bisericile noastre, indiferent de starea în care se găsește biserica noastră în prezent. Dumnezeu vrea să sufle peste ea și să-și reverse Duhul Său. Dar noi trebuie să primim puterea, să fim mișcați, conduși și să fim strâns dependenți de Duhul.

Pregătirea mesagerului este pe primul loc, apoi descoperirea mesajului. Când suntem pregătiți din punct de vedere spiritual vom auzi mesajul lui Dumnezeu. Oamenii nu au nevoie să mai audă încă o predică, ci să audă mesajul din partea lui Dumnezeu.

SĂ FIE CREDINCIOS ÎN PROCLAMAREA MESAJULUI, ÎN CIUDA A CEEA CE VEDE ÎN JURUL SĂU

Pot aceste oase să prindă viață? Puterea lui Dumnezeu nu este limitată de circumstanțele noastre. Dumnezeu nu este constrâns de indiferența omului. Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător. Noi trebuie să proorocim, aceasta înseamnă să facem să răzbată Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să proclamăm mesajul cu atât de multă ungeră de la Duhul Sfânt încât acesta să răzbată cu autoritate de la Domnul.

Amintiți-vă ce se spune despre Isus în Evanghelii: „El îi învăța ca unul care avea putere, nu cum îi învățau cărturarii lor“ (Matei 7:29). De ce? Pentru că învățătorii acelor timpuri spuneau „Știi, Învățătorule, Gamaliel a spus... „Ei repetau doar ceea ce a spus Gamaliel. Ei repetau

cuvânt cu cuvânt ceea ce a spus cineva care pretindea că a auzit cuvintele Domnului. Asigurați-vă ca nu doar repetați cuvintele altcuiva. Asigurați-vă că auziți mesajul pe care Dumnezeu vrea sa-l transmiteți celor cărora le slujiți. Este necesar ca Dumnezeu să vorbească prin noi cu aceeași intensitate ca atunci cand spunea „așa vorbește Domnul“.

Pavel nu a inovat prin excelență în vorbire sau inteligență în predicarea Cuvântului lui Dumnezeu. Mai degrabă el slujit prin slăbiciune, frică și cutremur. Discursul lui nu consta în cuvinte convingătoare ce țin de înțelepciunea lumească, ci în putere și manifestarea Duhului.

Noi trebuie să fim credincioși în proclamarea mesajului după inima lui Dumnezeu. Ezechiel a auzit fiecare șoaptă și tremur deoarece inima lui era sensibilă. Trebuie să redăm mesajul din partea lui Dumnezeu cu credincioșie. Nu ne putem permite să compromitem mesajul de teamă să nu jignim familia care dă zeciuala cea mai mare. Trebuie să proorocim așa cum ne-a poruncit Dumnezeu.

TRANSFORMARE PRIN MESAJUL CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU

Cuvântul lui Dumnezeu convinge oamenii de starea în care se găsesc. În ziua Cinzecimii, Petru a predicat sub ungera Duhului Sfânt: „voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege“ (Faptele apostolilor 2:23). Dar la sfârșitul acestei predici ”au rămas străpuși în inimă, și i-au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem?“ (2:37).

Recent doi columbieni care tocmai ajunseseră în Statele Unite, au venit la serviciul divin de dimineață a bisericii noastre. Nu vorbeau engleză, așa că au ascultat predica prin intermediul serviciului electronic de traducere. La sfârșitul serviciului amândoi și-au predat inima

Domnului. Au revenit la ora 17:30 la serviciul divin de după-amiază care se ținea în limba spaniolă, aducând trei prieteni cu ei. Unul dintre acești prieteni și-a predat inima Domnului. Apoi au rămas și la serviciul divin de la 18:30, și ceilalți doi și-au predat inima Domnului. Într-o singură zi, cinci columbieni și-au predat inima Domnului deși nu vorbeau limba engleză. Puterea convingătoare a Duhului Sfânt a făcut acest lucru.

Cuvântul lui Dumnezeu sfințește. În biserica noastră există o femeie care este lucrător la altar și conducător al lucrării de slujire. Când a început să vină la biserica noastră, îți puteai da seama că a fost la o petrecere sâmbătă seara, iar a doua zi a venit la biserică doar ca să-și facă datoria. Dar Dumnezeu a început să-i transforme viața atât la exterior cât și pe interior. Ea povestește: „Atunci când cineva m-a invitat aici pentru prima dată, eu obișnuiam să merg la cluburi sâmbătă seara. Apoi veneam și

asistam la serviciile divine de duminica dimineața. Dar după un timp Dumnezeu a început să lucreze la inima mea și nu am mai putut să fac lucrurile din trecut“. Predicarea Cuvântului lui Dumnezeu sfințește viețile oamenilor.

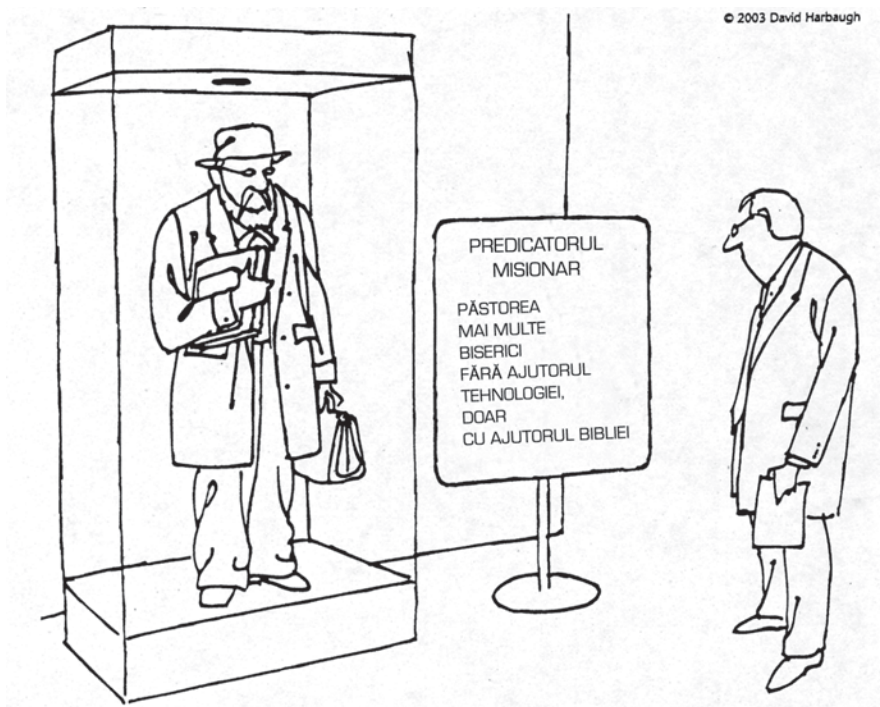
Cuvântul lui Dumnezeu aduce eliberare.

O fetiță în vârstă de 7 ani și-a petrecut vara împreună cu bunicii ei care sunt practicanți voodoo. S-a întors posedată de demoni. A participat la întâlnirile noastre de rugăciune și de fiecare dată când ne puneam mâinile peste ea, corpul ei se zvârcolea. Vocea îi era îngroșată și spunea lucruri abominabile. Ne-am rugat și acea fetiță a fost eliberată. După două săptămâni, 8 membrii ai familiei ei au fost botezați deoarece au văzut minunea lui Dumnezeu în viața fetiței. Cuvântul lui Dumnezeu aduce libertate.

Cuvântul lui Dumnezeu aduce vindecare.

Acum zece ani, o femeie care era o catolică convinsă, a fost diagnosticată cu lupoș. Prietenul ei o tot chema la biserică dar ea spunea: „Nu, eu sunt catolică și nu voi merge niciodată la o biserică protestantă“. Boala s-a agravat atât de tare încât într-o duminică a hotărât să vină la biserică. Mesajul pe care Dumnezeu mi l-a dat să-l predic era acela că Dumnezeu încă mai vindecă și astăzi. Dumnezeu a vindecat-o de lupoș. A fost mântuită și botezată cu Duhul Sfânt o lună mai târziu. Femeia este astăzi una dintre cele mai devotate slujitoare din biserica noastră.

Predicarea Cuvântului lui Dumnezeu sub ungera Duhului Sfânt va produce trezire. Va produce mântuire. Va produce vindecare și eliberare. R.A. Torrey a spus: „Predica de tip penticostal produce experiențe de tip penticostal“. Cuvântul lui Dumnezeu, predicat sub ungera Duhului Sfânt va transforma vieți. Oasele acestea vor prinde viață. ♦

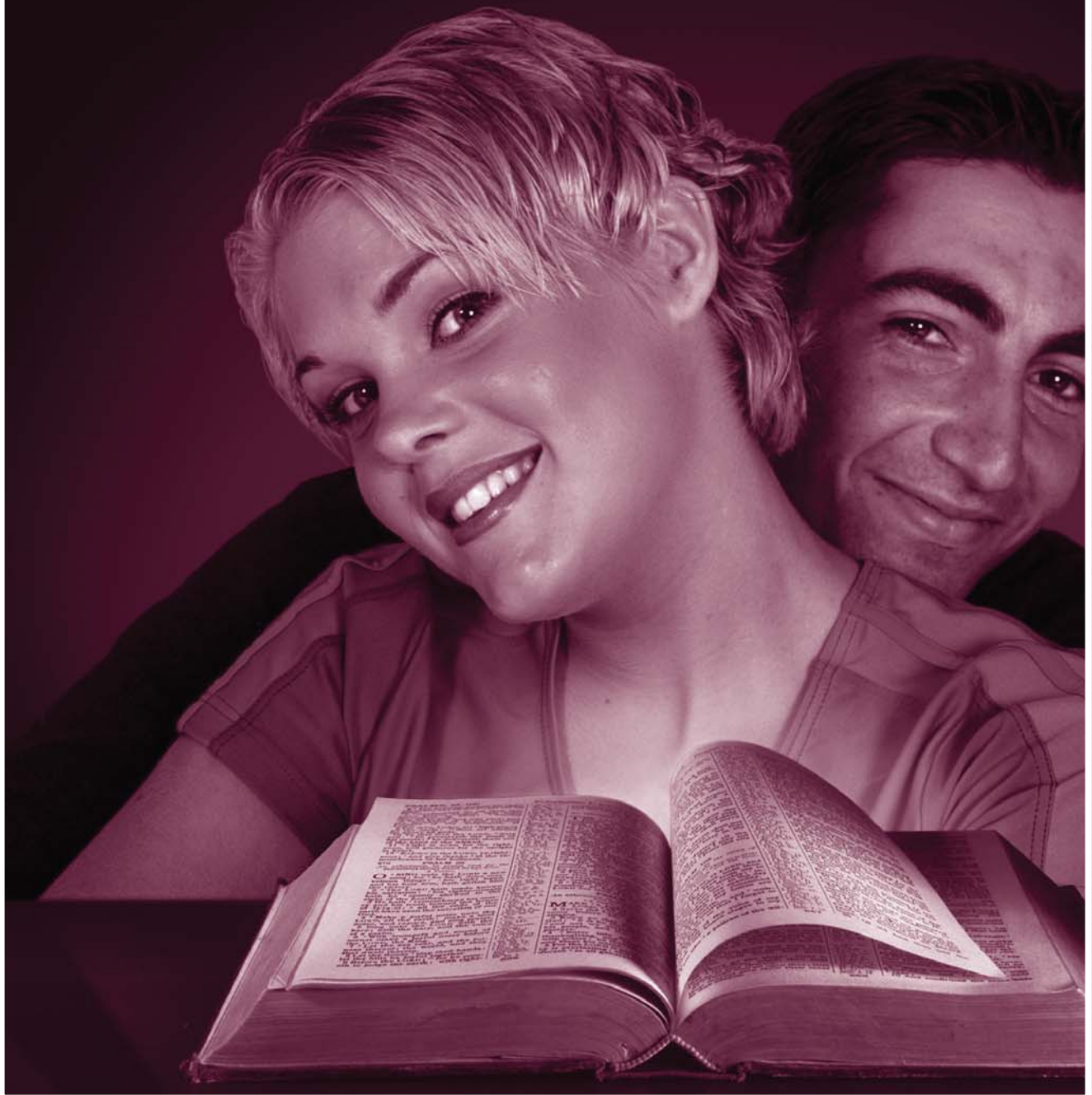


Maria Khaleel-Gilleland
Pembroke Pines, Florida.

Articol preluat de la Conferința predicatorilor penticostali din 2002, care a avut loc în Springfield, Missouri.

* Pasajele citate sunt luate din versiunea Cornilescu.

GENERAȚIA DE AZI SE MATURIZEAZĂ
ÎN CIRCUMSTANȚE DIFERITE FAȚĂ DE
GENERAȚIILE ANTERIOARE



Predicând Biblia

UNEI NOI GENERAȚII

DE MICHAEL VANDOREN

Generația prezentă crește în circumstanțe diferite față de orice altă generație de până acum. Modul în care putem ajunge la această generație, este același prin care putem ajunge la orice generație din orice cultură — prin adevărul neschimbător al lui Dumnezeu. Această afirmație se referă la ce predicăm, cum predicăm Cuvântul este o altă problemă. Nu toți predicatorii împărtășesc aceeași percepție despre predicarea Bibliei, și nu toți știu cum să transmită mesajul într-o lume schimbătoare.

ECHILIBRUL ESTE ADESEA REALITATE

Generațiile prezente au lucruri în comun cu generațiile din trecut, dar au și multe trăsături distincte. Nu putem nega validitatea trecutului sau nevoia de a ne adapta la condițiile viitorului. În anumite biserici, diferența dintre activitatea lor din 1981 și 2001 este foarte nesemnificativă. Aceste biserici sunt cele care se întreabă, de ce nu reușesc să ajungă la sufletele celor din comunitatea lor, și a-I aduce la Hristos. Bisericile de succes sunt acelea care au înțelepciunea să ia

din trecut ce era valoros și să refolosească acest lucru adaptat la nevoile prezentului.

CINE ASCULTĂ?

Există multe metode prin care să-ți apropii ascultătorul. Una dintre aceste metode implică faptul de a-ți cunoaște ascultătorii. Să luăm în considerare următoarele două caracteristici ale noii generații și modul în care ea se relaționează cu predicarea.

Această generație este cu adevărat rătăcită. Fiecare generație de până acum a fost păcătoasă și a avut nevoie de Evanghelie, dar apostolul Pavel spune că în zilele din urmă vremurile vor fi grele. El descrie această lipsă de evlavie în 2 Timotei capitolul 3. Noi trăim ultimele zile. Generația prezentă crește în condiții diferite față de orice altă generație de dinainte. Credința creștină este interzisă în școlile publice. O rată mare de divorțului a lăsat mulți copii într-o stare de teamă emoțională și neîncredere. Rata sinuciderilor, abuzul de droguri, imoralitatea, și lipsa de respect față de autorități continuă să fie în creștere, dis-

trugând calitatea morală a țării noastre. Oamenii nu au stăpânire de sine, o dorință de a fi responsabili, și nu cunosc etica muncii. Mulți dintre ei nu înțeleg ce înseamnă devotamentul față de Dumnezeu, biserică, partenerii lor de viață, sau față de locul lor de muncă. Mulți din această generație nu au crescut în biserică și au dus lipsă de exemple bune de viață.

Deși există multe caracteristici pozitive ale noii generații, ea continuă să fie o generație cu nevoi disperate, de a auzi Biblia propovăduită cu o îndrăzneală sfântă și plină de dragoste. Unii predicatori nu propovăduiesc cu adevărat Scriptura. Mai degrabă, ei propovăduiesc subiecte cu idei principale complexe, sau alegorizează textul pentru că nu și-au luat timp suficient să se pregătească. Trebuie să avem grijă ca să menținem predicarea Cuvântului lui Dumnezeu de la amvon sănătoasă, dacă ne dorim să atingem pentru Hristos această generație care suferă.

O a doua caracteristică a generației prezente, care are legătură cu predicarea, este modul acesteia de a asculta. Membrii acestei generații

au capacitatea de a acumula cantități mari de informație și să o proceseze în moduri multiple. Ei navighează pe Internet dintr-o dorință nestăvilită de a obține cât mai multe informații.

Un sondaj recent efectuat de PC Magazine, a indicat faptul că 94 la sută dintre cititorii acesteia folosesc rețeaua Web pentru a găsi informații despre un anumit produs sau serviciu.¹ Oamenii din ziua de azi pot găsi și 100 de canale TV transmise prin satelit. Deasemenea, pot citi cărți și reviste, sau să asculte muzică pe internet. Mulți poartă cu ei pagere, telefoane mobile, computere laptop, și agende de tip Palm Pilots. Ei își doresc informația în timp util și sunt plicitsiți de predici care au o singură idee principală, predicată de către predicatori neinteresanți. Dacă am fi să privim și să analizăm știrile și emisiunile populare de televiziune, veți vedea că există mai multe scenarii care sunt prezentate alternativ în același program. Ascultătorii de astăzi sunt obișnuiți să li se servească un regim serios de informație în continuă schimbare; s-a ajuns până la condiționarea întregii culturi. Un efect negativ al viziunii excesive la televizor și a utilizării internetului, este descreșterea capacității oamenilor de a accorda atenție pe o durată mai lungă. Acest lucru nu înseamnă că prediciile noastre nu ar trebui să dureze mai mult decât timpul alocat publicității dintre emisiuni, ci să recunoaștem că generația de azi are anumite limite mentale. Dacă se trece de aceste limite, oamenii vor înceta să te mai asculte. Pastorii ar face bine să aibă idei principale care nu durează mai mult de 5 până la 9 minute, ținând cont de lungimea predicii.

Următoarele comentarii sunt încercări echilibrate de a revitaliza stilul dumneavoastră de predicare. Unele dintre lucrurile enumerate vă

sunt deja cunoscute și le practicați, iar altele vor trebui schimbate.

CEEA CE PREDICĂM: PLEDOARIE PENTRU PREDICI BIBLICE

Unul dintre profesorii mei în domeniul predicilor, a spus odată că este atât greu să găsești pastori care să fie împotriva predicării biblice, cum este să-i și descoperi pe cei care fac acest lucru. Roger VanHarn scrie că : „predicile sunt predicate din texte biblice, nu pe baza textelor biblice”². Uneori am ocazia să-l ascult pe un predicator care afirmă ca un mod de a se scuza: „acea predica nu era foarte omiletică. „Ca profesor de omiletică, eu mă ridic în scaun și încerc să fiu foarte atent încă de la începutul unei predici în speranța că aceasta va fi predicată pe baza unui text biblic. Speranța mea este răsplătită când un predicator folosește versete biblice, explicându-le și oferind aplicații practice ale acestora. Ceea ce noi considerăm „omiletic“ poate depinde și de modul în care ni s-a predat omiletica, și omiletica s-a schimbat mult în ultimii 20 de ani. Punctul de plecare nu ar trebui să fie: „Ce-aș putea spune despre acest pasaj?” ci, „ce încearcă acest pasaj să ne spună“?

Majoritatea omileticienilor contemporani, susțin faptul că trebuie să ne întoarcem la predica descriptivă, și să permitem ca forma textului să hotărască structura predicii. Primele exemple de predicare biblică au fost predici descriptive. Biblia însăși este descriptivă, și nu un set de subiecte enumerate în idei principale. Dumnezeu știe care este cea mai bună formă de comunicare. Penticostalii primari predicau descriptiv deoarece nu beneficiau de pregătire teologică formală. Autorul Wardlaw și alți șase colaboratori la cartea sa, *Predicând biblic*, aduc o pledoarie puternică pentru forma

predicii care este bazată pe texte biblice.

Nu este întotdeauna necesar să luăm fiecare verset în parte, dar ideile principale ale pasajului trebuie regăsite în predică. David Buttrick îi învață pe pastori să scrie desfășurarea acțiunii dintr-un pasaj, să facă o listă cu fiecare temă principală din text, și apoi să dezvolte ideile în diferite feluri. El mai scrie că predicile cu o singură temă sunt ca niște poze la minut, în schimb pasajul trebuie să se deruleze ca niște diapozitive⁴. Ascultătorii noștri chiar își doresc să vadă diapozitive.

Pasajele Scripturii sunt ca niște grădini ale adevărului, nu flori solitare. Ele sunt un ospăț din care biserica să se înfrupte, nu doar un fel de mâncare. De ce să reducem textul la o singură temă când putem avea o multitudine de adevăruri pe care să le facem de cunoscut. Dacă Cuvântul lui Dumnezeu s-ar putea exprima în paragrafe care să nu dureze mai mult de 30 secunde, ar trebui să aplicăm acest lucru într-o predică de 30 minute. Când reducem Cuvântul lui Dumnezeu în anumite teme, se poate să restricționăm mesajul pe care Dumnezeu vrea să-l comunice, și să nu permitem Duhului Sfânt — Acela care a inspirat fiecare cuvânt al Scripturii — să vorbească prin text. Un argument pentru afirmațiile mele ar fi acela că, oamenii nu prea cunosc și înțeleg Cuvântul lui Dumnezeu. Acest lucru nu înseamnă că ar trebui să interzicem cu totul prediciile care au o singură temă, dar consider că acestea trebuie să fie rare.

Nu numai că structura predicii definește predicarea biblică, ci și realizează cel mai important lucru. William Thomson a afirmat: „predicarea biblică are loc atunci când ascultătorii sunt ajutați să vadă cum, Cuvântul lui Dumnezeu se adresează lumii în care trăiesc ei, la

fel cum se adresa și oamenilor din timpurile biblice, și ajutați să răspundă la Cuvânt⁵. Mesajul nostru ar trebui să facă un apel la oameni, ca ei să se identifice cu ceea ce spune Dumnezeu în acel pasaj și să răspundă afirmativ la el.

Predicăm în vremuri disperate, unei generații rănite, o generație care are nevoie de atingerea drăgăstoasă și vindecătoare a lui Dumnezeu prin intermediul unei predici biblice. Există mare putere în Cuvânt, haideți să-l predicăm. ♦



Michael VanDoren, D.Min., a predat cursuri despre predicare, timp de 17 ani, în cadrul departamentului pentru misiune practica, a colegiului Assemblies of God

din Lakeland, Florida. Momentan este implicat în lucrarea de evanghelizare.

NOTE

1. Ziff Davis Media Online News 14 March 2000.
2. Roger VanHarn, *Pew Rights* (Grand Rapids: Eerdmans Publishing Co., 1992), 69.
3. O. Don Wardlaw, ed., *Preaching Biblically* (Philadelphia: Westminster Press, 1983), 11-25.
4. David Buttrick, *Homiletic: Moves and Structures* (Philadelphia: Fortress Press, 1987), în special capitolele 1-3.
5. O. William Thompson, *Preaching Biblically* (Nashville: Abingdon Press, 1981), 10. See also Calvin Miller, *Marketplace Preaching* (Grand Rapids: Baker Book House, 1995) pentru mai mult detalii despre acest subiect.

NOUȚĂȚI EDITORIALE



COMENTARIU BIBLICE ASUPRA CONDUCERII de JOHN C. MAXWELL

De la Genesa la Apocalipsa, oamenii, evenimentele și învățăturile Bibliei reprezintă comoara lui Dumnezeu de înțelepciune și călăuzire pentru oricine dintre noi care este chemat să fie o persoană cu influență.

În acest comentariu biblic, John C. Maxwell te conduce sistematic prin textul Bibliei, în timp ce extrage din experiența deceniilor de conducere duhovnicească și din resursele cărților sale, pentru a evidenția în Sfânta Scriptură principiile de conducere care au trecut testul timpului și au schimbat viața multora.

Dacă dorești să înveți, să studiezi sau să predai lecții de conducere, aceste *Comentarii biblice asupra conducerii* te pot ajuta! Te vor încuraja și te vor echipa să înfrunți provocările secolului al XXI-lea cu nemuritorile principii de conducere dinamică disponibile în Cuvântul Lui Dumnezeu.

1031 pag., 15 X 22 cm • 109 lei

LIFE PUBLISHERS ROMÂNIA
ORADEA, Bihor

☎ (0359) 322 744; 0744/62 42 36

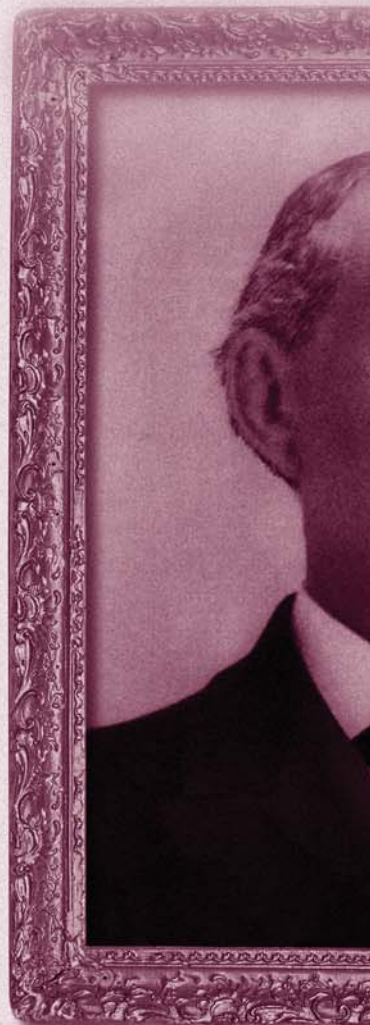
E-mail: liferom@rdslink.ro,

website: www.liferomania.ro





Charles Spurgeon



De





Witt Talmage



Charles Lindbergh

UN NUME DEMN DE URMAT

BY CHARLES T. CRABTREE

Prenumele meu este Charles. Există diferite povești cu privire la motivul pentru care am primit acest nume distins, care se bat cap în cap. Când m-am născut, devreme într-o dimineață (în casa parohială), fratele meu David, mult mai în vârstă decât mine, a fost trezit de prima mea „predică“. Când i s-a spus că „predicatorul“ este chiar fratele lui nou-născut, a sărit din pat și a insistat ca eu să fiu numit „Charles“. O altă explicație pentru numele care-l port este că, am fost născut atât de repede încât doctorul n-a avut timp să ajungă lângă mama. Acesta a spus: „Ar trebui să-l numim Chales, după Lindbergh deoarece acesta a venit în lume zburând“.

Cel de-al doilea prenume este Talmage, care a provocat unele răspunsuri deloc bune și i-a amuzat pe mulți. „De unde vine numele acesta?“. Din câte știu eu, părinții mei au dorit să-i aducă un omagiu unchiului meu Tal, care a murit din nefericire în Klondike încercându-și norocul.

Peste câțiva ani, un predicator care era un adept al lui Charles Spurgeon și al lui Dewitt Talmage, aude de numele meu. Omul s-a întors către părinții mei și plin de uimire declară: „Ce nume demn de urmat i-ați dat acestui băiat“.

Oridecâteori sunt prezentat ca pastor penticostal, cuvintele „Un nume demn de urmat“ îmi vin în minte. A te ridica la înălțimea titlului de pastor penticostal înseamnă a tânji să fii mai bun decât Lindbergh, Talmage sau Spurgeon.

DEFINIȚII BIBLICE

Pentru a putea face referiri la adevăr, valori și perspective divine, este necesar să mergem la Scriptură. Acest lucru este atât de important astăzi, când adevărul este relativ, valorile sunt o țintă vie, și perspectiva lumescă este singura pe care mulți oamenii o au.

Pastorul penticostal nu trebuie să permită niciodată lumii să definească persoana sa. Atunci când are loc acest lucru, nu va mai dura mult până când pastorul va încerca să fie pe placul lumii, fie că e vorba de lumea seculară sau lumea creștină. „Frica de oameni este o cursă“. (Proverbe 29:25*)

Întrebarea pe care trebuie să ne-o punem în legătură cu orice lucrare de succes nu este „Oare ce cred

firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie, și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuiesc judecate duhovnicește“ (1 Corinteni 2:14, sublinierea aparține autorului). Fie ca pastorul penticostal să nu fie vreodată intimidat sau influențat de cele mai învățate minți ale lumii, dacă aceste sunt într-adevăr ale lumii.

Pentru definirea cuvântului *predicator*, nu există foarte multe dezbateri. Un predicator este acela care proclamă adevărurile biblice, inclusiv Evangheliile. Un predicator ordonat, este un om pus deoparte și investit cu putere supremă pentru a propovădui în întregime Cuvântul lui Dumnezeu. Această este cu adevărat o investire și o responsabilitate mare.

Când situăm cuvântul *penticostal* lângă cuvântul *predicator*, avem de-a face cu o titulatură care are mare însemnătate în împărăția lui Dumnezeu. Cu toate acestea, nu există cuvinte în cadrul lumii bisericești, care să fie supuse unei cercetări mai minuțioase și să creeze mai multă controversă și confuzie, decât cuvântul *penticostal*.

Darul Cinzecimii, prin însăși natura sa, nu poate fi explicat decât prin termeni supranaturali. Acesta este un dar promis de Dumnezeu, care s-a evidențiat mai întâi prin vorbirea unei limbi, care de obicei nu poate fi înțeleasă de alții, urmată de o putere spirituală care este dovedită prin abilități speciale, și caracter spiritual cu rezultate miraculoase. Nu este de mirare că oamenii întâmpină atâtea dificultăți încercând să definească o asemenea complexitate divină.

Practicile penticostale sunt făcute prin intermediul unor oameni

imperfecți. Rezultatul este o tensiune incomodă între omul firesc și Duhul lui Dumnezeu. Este ușor, și chiar tentant să cădem într-o capcană încercând să dovedim validitatea darului Cinzecimii având în vedere demonstrațiile imperfecte ale acestuia în detrimentul promisiunilor lui Dumnezeu. Putem încerca, dar nu vom putea înțelege descoperirea divină prin intermediul dovezilor empirice și a logicii.

Oamenii nu vor înțelege niciodată Cinzecimea. Însă nu este sarcina noastră să înțelegem cuvintele sau lucrările lui Dumnezeu. Totuși, responsabilitatea noastră constă în a crede Cuvântul lui Dumnezeu și în a-I păzi poruncile. Dacă biserica penticostală va ajunge vreodată, în situația în care va înceta să mai proclame surpranaturalul din cauză că demonstrațiile și rezultatele acestuia nu sunt înțelese, atunci această biserică nu se mai poate numi penticostală.

A te ridica la înălțimea titlului de

„pastor penticostal” înseamnă a tânji
să fii mai bun decât

Lindbergh, Talmage sau Spurgeon.

oamenii:“ ci „Oare ce spune Dumnezeu despre acest lucru“. Întrebări de genul: „Ce este un penticostal?“ sau „Cum arată un predicator penticostal și cum se comportă?“ sunt incomplete. Întrebarea corectă ar trebuie să fie: „Cum este un predicator penticostal și cum se comportă el din perspectiva lui Dumnezeu?“. Până la urmă perspectiva lui Dumnezeu este singura care contează (vezi chenarul *Pastorul penticostal*).

Pentru a defini adevărul spiritual, este necesar să stabilim cum definește Biblia un predicator penticostal, căci altfel vom da adevărului o interpretare lumescă. Nu este nevoie de mult timp pentru ca un credincios să-și dea seama că un necreștin nu are capacitatea de a înțelege adevărurile spirituale. Chiar și o persoană extrem de inteligentă, cu doctorat și Coeficientul de Inteligență 180, nu este calificată să comenteze despre adevărurile spirituale. „Dar omul

Vindecarea divină este unul dintre cele mai mari exemple a faptului că se pune din ce în ce mai puțin accentul pe darurile supranaturale. Este tragic faptul că vedem biserici care evită să predice despre aceste subiecte, doar din cauză că nu reușesc să înțeleagă de ce unii sunt vindecați iar alții nu, mai ales atunci când se roagă cu o credință la fel de mare și propovăduiesc același adevăr peste toți. Ca să fim sinceri, unii dintre ei sunt rușinați pentru că nu văd rezultatele la care se așteptau. Pastorii penticostali nu sunt responsabili de înfăptuirea minunilor, responsabilitatea lor este să predice Cuvântul Vindecătorului Minunat. „Iată semnele ce vor însoți pe cei ce vor crede“ (Marcu 16:17), este varianta corectă, și nu „Iată semnele ce vor însoți pe cei care vor înțelege“*. Darul Cinzecimii este o entitate care funcționează prin suveranitatea lui Dumnezeu, și nu prin capacitatea de înțelegere a minții umane.

Am lăsat la urmă definirea cuvântului *penticostal* deoarece adevărul unei definiții va determina valoarea acesteia, și acesta la rândul lui va determina performanța celor care se identifică cu acest adevăr. Dacă ne agățăm de adevărul biblic, a ceea ce înseamnă un predicator penticostal, atunci așteptările noastre se vor ridica la nivelul supranaturalului. Dacă definim un predicator penticostal din punct de vedere al firii, așteptările noastre vor coborî la nivelul performanței umane.

Orice relație vine cu un set de așteptări. Oamenii sinceri și cinstiți se vor comporta așa cum consideră ei că le sunt așteptările celorlalți cu privire la ei. De exemplu, dacă un pastor angajează un pastor de tineret, acesta ar trebui să-i explice pastorului de tineret care ar fi așteptările pe care le are de la el. Altfel, pastorul de tineret își va face lucrarea așa cum a învățat de la alții. În cadrul unei echipe de lucrători am văzut oameni excelenți care slujeau cu devotament, dar nu reușeau să-l mulțumească pe pastor pentru că liderul acestei echipe avea o definiție proprie a ceea ce presupunea această lucrare. Așteptările, descrierile și responsabilitățile unui pastor penticostal trebuie întotdeauna ridicate la nivelul Bibliei. Doar atunci, atât predicatorul cât și ascultătorul, își vor putea face lucrarea conform așteptărilor pe care Dumnezeu le are de la noi. Și va rog să mă credeți— aceste așteptări sunt mari.

Un penticostal este acela care se identifică cu Ziua Cinzecimii în experiențele și practicile lui. Ziua Cinzecimii a fost împlinirea promisiunii lui Dumnezeu prin care fiecare credincios avea să fie umplut de putere divină. Aceasta este o putere trandecentară (de sus). Ucenicilor li s-a poruncit să aștepte până vor

primi această putere, înainte să meargă în lume ca misionari.

Ziua Cinzecimii a oferit dovezile fizice pentru toți cei care aveau să primească darul Duhului Sfânt. Prin înțelepciunea lui Dumnezeu, El a ales cel mai nevrednic membru al corpului omenesc— limba —ca să demonstreze că o persoană a fost umplută sau se afla sub conducerea Duhului Sfânt. A spune că o persoană care nu a vorbit vreodată în limbi este penticostal este un oximoron.

Problema întâlnită la mulți penticostali (inclusiv pastori penticostali) din zilele noastre este că după ce au primit Botezul prin prezența dovezilor fizice ale acestuia, mărturia lor este „și s-au oprit“ în loc să fie aceea a ucenicilor din Noul Testament „ei stăruiau“ (Fapte 2:42).

Reputația numelui de penticostal este stricată de faptul că prea mulți oameni, care au primit botezul, privesc experiența aceasta ca pe un sfârșit, nu ca pe un început al unei noi vieți de misiune. Iar rezultatele sunt devastatoare. Lipsesc dovezile continue ale puterii și caracterului supranatural. Precum galatenii, ei încep în Duhul, dar vor să fie desăvâșiți în firea pământescă (Galateni 3:3). Un adevărat predicator penticostal primește mai întâi botezul cu Duhul Sfânt și apoi purcede la trăirea în plinătatea Duhului.

UN PREDICATOR CREȘTIN MENȚINE O VIAȚĂ SPIRITUALĂ DISCIPLINATĂ

Orice student serios al bisericii Noului Testament, este profund impresionat de caracterul și comportamentul spiritual al credincioșilor și apostolilor. Predicatorul penticostal trebuie să fie în mod continuu umplut cu Duhul. Un program spiritual zilnic este necesar pentruca Duhul Sfânt să facă posibilă trăirea lui Isus mereu vie în făptura umană. Se produce o mare greșeală atunci când, un pastor penticostal, se declară mulțumit de modul în care Dumnezeu își manifestă puterile supranaturale, dar nu pune accentul pe trăirea unei vieți ca a lui Hristos. Noi trebuie să categorisim spiritualitatea cuiva după roadele lui, nu după darurile acestuia.

Ucenicii au învățat în primul rând că Duhul Sfânt a venit în plinătatea Lui pentru a le schimba personalitatea și caracterul într-un mod supranatural. Petru este primul exemplu. Înainte să primească darul Duhului Sfânt, el avea multe defecte de caracter, un comportament firesc. Motivul schimbării lui uimitoare nu a fost faptul că a trăit alături de Isus; cei trei ani și jumătate petrecuți în acea relație nu păreau a da roadă. Doar după ce a primit botezul cu Duhul Sfânt, și după ce i-a

permis să trăiască prin el, a devenit Petru acea stâncă și acel lider Penticostal puternic pe care îl cunoaștem.

Prea puțin accent se pune pe rolul Duhului Sfânt în schimbarea caracterului și stilului de viață a credinciosului după primirea Botezului. Rода Duhului este caracterul lui Hristos trăit prin credincios. Plinătatea puterii este necesară pentru a realiza potențial maxim și pentru a da roade ale Duhului.

Un predicator penticostal ar trebui privit mai ales prin prisma caracterului și spiritualității sale, decât prin abilitățile și minunile pe care le face. Datoria predicatorului penticostal este tocmai aceasta, să-L arate și să-L propovăduiască pe Isus, mai întâi prin viața lui, iar mai apoi prin lucrarea pe care o face.

Nu este la întâmplare faptul că Assemblies of God, și alte grupări americane penticostale, își au originea în lucrări de trezire de tip Holiness (Sfințenie, n.t.). Oamenii spirituali au pus întotdeauna accentul pe sfințenie, puritatea vieții de zi cu zi și sfințire. Fără puterea Duhului Sfânt, cei ce caută să trăiască o viață sfântă, fie că încearcă să împlinescă legea în firea lor, ceea ce dă naștere celui mai neplăcut legalism, fie renunță la tot și trăiesc o viață firească plină de scuze lametabile.

Predicatorul penticostal va avea un stil de viață sfânt deoarece acesta își reînnoiește omul dinlăuntru printr-o viață devoțională care include rugăciunea în Duhul, cu pricepere.

O mare atracție față de darul Cinzecimii, pe lângă evenimentele supranaturale, este exprimarea dragostei și a compasiunii unei vieți umplute de Duhul. Analizând credincioșii Noului Testament, observăm bucuria care este prezentă întotdeauna. Ucenicii erau „plini de bucurie în sfințenie“ nu „trști în sfințenie“. În ciuda unor obstacole de nepătruns, și a unor suferințe groaznice, bucuria Domnului și dragostea față de ceilalți, sunt trăsături remarcabile ale sfinților plini de Duhul.

Când predau sudenților care studiază misiunea, accentuez întotdeauna nevoia de oameni cu abilități de comunicare, deoarece lucrăm într-un domeniu în care aveam de-a face cu oamenii. Predicarea și propovăduirea sunt mijloacele prin care oamenii pot fi schimbați, dar nu sunt în sine un scop. Unii oameni adoră mulțimile, dar nu pot iubi oameni la nivel personal. Rezultatele mult așteptate ale unei predici pot fi distruse de un duh egoist și firesc.

O cunoștință de-a mea l-a rugat pe un bine-cunoscut predicator să vină în vizită la biserica lui pentru a predica. Sâmbata seara, pastorul și-a dus oaspetele la un restaurant de cinci stele. Pastorul era entuziasmat și onorat să fie gazda acestui renumit predicator. Când

PREDICATORUL PENTICOSTAL

Pentru a dovedi dacă un predicator este într-adevăr penticostal vom parcurge cele cinci paragrafe.

UN CARACTER PLIN DE DUHUL

Predicatorul penticostal își menține caracterul plin de Duhul. Fără roada Duhului, toate caracteristicile lucrării unui penticostal devin nule și acțiunea darurilor Duhului sunt sabotate.

MINTEA PLINĂ DE DUHUL

Un predicator penticostal are mintea plină de Duhul. Acest element important este adesea trecut cu vederea, mai ales în momentul pregătirii predicii și a transmiterii ei.

Mintea plină de Duhul va fi în continuă cercetare de sine, având ca model gândul lui Hristos. Duhul le va aminti permanent predicatorilor că rolul lor este acela de slujitori, nu acela de dumnezei și conducător peste moștenirea lui Dumnezeu. Predicatorii cu pregătire înaltă sunt un pericol pentru turmele lor—turme care le sunt date în grijă de către Domnul. Un adevărat păstor, este gata să-și dea viața pentru oile lui, el își cunoaște rolul prin perspectiva primită de la Domnul.

COMUNICAREA CU DUMNEZEU PLINĂ DE DUHUL

Predicatorul penticostal se bucură de comunicare plină de Duhul cu Dumnezeu. Darul vorbirii în limbi ar trebui să fie cel mai prețuit în viața unui credincios penticostal, constând în resurse divine care trebuie practicate zilnic. Dacă acest lucru este un adevăr important pentru credincioși, el este de două ori mai important pentru predicatori. Nevoia lor de o comunicare intimă cu Dumnezeu, este cel puțin evidentă.

O DIRECȚIE PLINĂ DE DUHUL

Un predicator penticostal primește o direcție plină de Duhul. Promisiunea Duhului de a ne conduce în tot adevărul nu se limitează la una sau două funcții. Pare evident că în momentul în care o persoană este total dependentă de Duhul, aceasta va primi călăuzire permanentă din partea Duhului, în orice circumstanță.

AȘTEAPTĂ SEMNE ȘI MINUNI

Predicatorii penticostali pot și trebuie să se aștepte la semne și minuni, ca făcând parte din lucrarea lor. Acest lucru ar trebui ținut în stofa oricărei lucrări penticostale. De la paginile de început ale Noului Testament până la cele din urmă, Cuvântul este plin de predici și învățături care implică supranaturalul. Dacă lucrătorii în câmpul evangheliei vor să fie prezentați ca predicatori Nou Testamentali, atunci mesajul lor ar trebui să pună accent pe Isus cel făcător de minuni. Ei vor crede că, dacă Isus este viu, zilele în care se fac minuni nu s-au sfârșit.

CHARLES T CRABTREE este director asistent al Assemblies of God, Springfield Missouri, Adaptare după Penticostal Preaching (Gospel Publishing House: Springfield, Mo, 2003. Folosit cu permisiune.)

ospătărița a adus mâncarea, predicatorul gazdă a început să critice mâncarea. A cerut să i ducă farfuria înapoi, și să i se șteargă această porție de pe nota de plată. Sărmana ospătăriță era în stare de șoc. După ce ospătărița a plecat de la masa lor, predicatorul a spus încet, „Când se întoarce, aș dori să-i mărturisirești și să o inviți la biserică mâine“. Predicatorul oaspete a pus capul în pământ și rușinat a răspuns: „Nu pot. Nu mai am nimic de zis“. „Chiar de aș vorbi în limbi îngeresti și omenești.“ (1 Corinteni 13:1)

Lecția evidentă pentru predicatorul penticostal, de fapt dovada supremă a spiritualității lui, este abilitatea lui de a iubi oameni dificili, de a-și păstra cumpătul în situații frustrante, de a avea pace în încercare și bucurie în întristări.

UN ADEVĂRAT PREDICATOR PENTICOSTAL VA CLĂDI A BISERICĂ PENTICOSTALĂ PUTERNICĂ

Cartea Faptelor Apostolilor și Epistolele scrise în închisoare, explică componentele și acțiunile fundamentale ale unei adevărate biserici penticostale. Putem simți o mare alinare știind că Dumnezeu nu s-a schimbat și că nici ființele umane nu și-au schimbat modul în care au fost concepute. Relația dintre Dumnezeu și om nu este una culturală ci una spirituală, ea nu este una temporară ci eternă, de aceea, biserica lui Isus, nu este victima unei schimbări de generații sau a unor mofturi trecătoare.

Prea mulți predicatori penticostali sunt ispitiți să nu rămână fideli Cinzecimii biblice, pentru că nu-și doresc să se ajungă la acele situații extreme din trecut. Ei fac același lucru pe care non-penticostalii îl fac de ani buni—invocă folosirea eronată a darurilor în loc să caute să cerceteze învățăturile biblice și modul lor de aplicare.

Nu se mai pune atât de mult accentul pe experiența penticostală, acest declin a început atunci când pastorii nu au vrut să-i corecteze pe acei care se foloseau în mod greșit darul vorbirii în limbi și al interpretării lor. Era mult mai ușor să se scuze spunând că mulți păcătoși nu înțeleg Cinzecimea. Ei nu au înțeles faptul că vorbirea în limbi este eficientă în atingerea necredincioșilor, și în zidirea trupului lui Hristos. Când un pastor penticostal nu permite folosirea darurilor Duhului în biserică, el privează trupul lui Hristos de beneficii supranaturale. Mai mult, nu am întâlnit vreodată vreun pastor care să nu-și dorească demonstrații publice ale darurilor Duhului pentru biserica lui, și care să nu-și dorească să o conducă spre cele mai bune daruri (1 Corinteni 12:31).

Un număr mare de oameni, și în continuă creștere, sunt chemați la lucrarea penticostală. Este datoria lor

de a deveni ei înșiși penticostali, pentru a putea fii un exemplu pentru bisericile penticostale. Titulatura de penticostal este una destul de provocatoare. Este greu să te ridici la înălțimea ei. Iar când persoana este chemată să fie predicator sau pastor penticostal, importanța acestei chemări este și mai mare.

Ce presupune a fi un penticostal astăzi? Cum arată o biserică penticostală? Care sunt caracteristicile unui predicator penticostal? Și mult mai important, de ce-am vrea noi să devenim penticostali și de ce și-ar dori un pastor să clădească o biserică penticostală? Răspunsurile la aceste întrebări se găsesc în Scriptură.

UN PREDICATOR PENTICOSTAL VA:

1. Încearcă să nu slujească până nu a primit putere de sus—botezul cu Duhul Sfânt cu manifestarea vorbirii în limbi (Faptele apostolilor 1 și 2).
2. Predica și propovădui botezul cu Duhul Sfânt cu scopul de a-l prezenta pe Isus într-o manieră corectă. (Fapte 2).
3. Încearcă să găsească metode și mijloace prin care noii credincioși să fie botezați, învățați doctrină sănătoasă, să aibă părtășie la Masa Domnului și la întâlnirile de rugăciune, și să primească învățătură și sarcini. (Fapte 2:41-47).
4. Dori să fie folosit de Dumnezeu pentru a face mari minuni (Fapte 1 cu scopul de a-L face cunoscut pe Isus ca Domn și Mântuitor).
5. Avea grijă să se ia atitudine împotriva celor care vor să vină la biserică „doar din obișnuință“ (Fapte 4).
6. Căuta să trateze problema păcatului în biserică cu multă hotărâre (Fapte 5).
7. Propovădui Cinzecimea celor ce încă nu au fost botezați cu Duhul Sfânt. (Fapte 11)
8. Va lupta pentru credință și să nu permită legalismul să priveze credincioșii de harul lui Dumnezeu. (Fapte 15).
9. Îi va pregăti pe alții pentru misiune penticostală prin exemplul propriu (1 și 2 Timotei).
10. Va predica și va avea un stil de viață sfântă. (Tit 1:7-11).

O BISERICĂ PENTICOSTALĂ VA:

1. Crede și va aștepta de la Dumnezeu până când fiecare membru primește botezul cu Duhul Sfânt cu manifestarea vorbirii în limbi. (Fapte 2)
2. Fi puternică în administrarea proprie și în generozitate financiară (Fapte 2:45)
3. Membrii ei să aibă o mărturie personală puternică și să suțină misiunea locală și mondială. (Fapte 15:25, 1 Corinteni 16:1-3)

ÎNTREBĂRI & RĂSPUNSURI CU IVAN M. SATYAVRATA

ÎN CONTEXTUL DUMNEAVOASTRĂ ACTUAL, CE ÎNSEAMNĂ A FI UN PREDICATOR PENTICOSTAL?



SATYAVRATA: Un predicator penticostal are:

- O relație intimă cu Dumnezeu. Îl cunoaște pe Dumnezeu. Lucrarea lui are temelia pe o întâlnire personală cu Dumnezeu prin Duhul Sfânt.
- A auzit chemarea lui Dumnezeu și a ajuns să facă lucrarea Domnului pentru că a primit călăuzire în acest sens.
- Are o sarcină pentru un anumit tip de lucrare. Un predicator penticostal ar trebui să se implice activ în misiune, deoarece are o însărcinare fie pentru un anumit loc fie pentru un anumit popor.
 1. Dumnezeu l-a chemat într-un loc fie printr-o viziune, fie prin impulsul Duhului Sfânt de a planta o biserică pentru a împlini o nevoie specifică.
 2. Dumnezeu l-a chemat la oamenii care — adesea într-o situație trans-culturală — nu au auzit niciodată Evanghelia, sau au primit mărturii rele sau puțin credibile de la creștini.
- Are o umblare zilnică cu Dumnezeu. El este persoana la care oamenii vin pentru că este un om al lui Dumnezeu, acest lucru este valabil și în cazul femeilor. Un pastor penticostal poate transmite de la Dumnezeu un mesaj celui care este în nevoie, poate pune o persoană în legătură cu prezența lui Dumnezeu, poate predica Cuvântul lui Dumnezeu de la amvon, la orele de consiliere, sau de la om-la-om. Poate transmite mesajul Domnului, Cuvântul și voia Domnului, pentru o persoană aflată într-o anumită situație.
- Are responsabilitatea de a conduce biserica în cunoașterea prezenței lui Dumnezeu prin putere și semne ale Împărăției lui Dumnezeu. Manifestările fizice trebuie să fie evidente — atât roada cât și darurile Duhului. Dragostea, unitatea, și închinarea în biserică ar trebui să creeze o atmosferă în biserică, în care prezența lui Dumnezeu — evidențiată prin semne ale Împărăției — să fie atât de puternică încât biserica să poată fi un martor real pentru un necredincios. Aceasta este provocarea cu care se luptă fiecare pastor penticostal — de a aduce oamenii față-în-față cu prezența lui Dumnezeu prin manifestările Duhului, semnele Împărăției, în mijlocul copiilor lui Dumnezeu.

Ivan M. Satyavrata, Doctor în Filozofie, este președintele Colegiului Biblic din Asia de Sud, Bangalore, India, și președinte al Asociației Teologice Asiatice, a obținut doctoratul la Oxford Centre for Mission Studies, Oxford, Marea Britanie.

4. Căuta să aibe daruri spirituale active care acționează ca agenți prin care este produsă unitatea și minunile. (1 Corinteni 12).
5. Căuta să recunoască toate darurile pentru lucrare, darurile Duhului și contribuția unică a acestuia (1 Corinteni 12:28-31).
6. Căuta să se înmulțească la număr și să planteze biserici. (Fapte 6, 16:5)
7. Căuta să fie cunoscută pentru laudele aduse lui Dumnezeu (Fapte 2:47) și pentru închinarea prin muzică cu înțelegere și prin Duhul Sfânt (1 Corinteni 14:15).

A venit timpul, acum mai mult ca oricând, să fim pe deplin penticostali în credință și în fapte. Cultura noastră poate să se schimbe. Este posibil ca lumea să nu înțeleagă niciodată pe deplin mesajul Cinzecimii. Dar există milioane de suflete pierdute, condamnate de cel Rău, confuze din cauza religiilor, și nemulțumite de materialism, în așteptarea adevăratei vești bune. Acest mesaj trebuie propovăduit prin puterea Duhului Sfânt și însoțit de semne și minuni făcute de un predicator penticostal. Predicatorul penticostal, ce nume demn de urmat! ♦



Charles T. Crabtree este director asistent al Assemblies of God, Springfield Missouri.

NOUȚĂȚI EDITORIALE



JURNALUL UNEI INIMI ZDROBITE
de RUTH GRAHAM

Cartea este o analiză personală profundă și onestă a modului în care adevărurile Bibliei se transpun în realitățile circumstanțelor noastre. Cartea este și o descoperire a modului în care un Dumnezeu iubitor și credincios ne îmbrățișează în durerea noastră, transformând chiar și eșecurile noastre în surse de binecuvântări neașteptate.

250 pag., 15 X 22 cm • 25.07 lei

LIFE PUBLISHERS ROMÂNIA
ORADEA, Bihor

☎ (0359) 322 744; 0744/62 42 36

E-mail: liferom@rdslink.ro,
website: www.liferomania.ro

Predica expozitivă — Pe înțelesul ascultătorului post-modernist de azi



Lindell



Lewis

»
**Nu există un
mijloc mai
eficient
de a exercita
funcția de
conducere decât
de la amvon.**
— LINDELL
»

Interviu cu John Lindell și
Chris Lewis: Partea întâi



Oss

NOTA EDITORULUI: Dr. în Fil. Doug Oss, directorul Centrului pentru Predici Expozitive, din cadrul AGTS, și coordonator al echipei care realizează articolul „Predici pentru o viață reală”.

Înainte să parcurgem prima parte a articolului *Predici pentru o viață reală*, cu interviul lui John Lindell și Chris Lewis, Oss ne va răspunde unor întrebări precum: „Care este scopul acestui articol?” Și „De ce merită citit acest articol?”

Cam ce se poate spune despre predică, ce nu a fost spus până acum?

O mare parte din comentariile care se fac despre predici tratează aceleași teme tradiționale, fără să aducă vreo perspectivă nouă. Și acest lucru este destul de plictisitor, nu sunteți de aceeași părere? Nu-i așa că am fi ispitiți să sărim peste un astfel de articol? Întrebările pe care mi le-ai adresat cu privire la prima parte a acestui articol, și anume: *care ar fi scopul acestui articol și de ce ar trebui să citim acest articol*, sunt perfect îndreptățite.

Ar trebui să citim acest articol:

În primul rând, deoarece acest articol ține cont de părerea cititorului. Astfel, dacă există domenii sau subiecte, pe care le considerați ca fiind demne de discutat într-un asemenea articol, vă rugăm să ne scrieți pe adresa <http://enrichmentjournal.ag.org>. Echipa „Predici pentru o viață reală” nu va putea trata fiecare sugestie venită, dar unele dintre ideile sugerate vor ajunge să fie dezbătute în următoarele articole. Deasemenea,

echipa noastră va încerca să adopte un format mai relaxat al articolului, ceea ce nu înseamnă că articolului îi vor lipsi esența și conținutul substanțial. Scopul pentru care am ales să ne adresăm într-o formulă de comunicare mai lejeră, este acela de a fi înțeleși mai bine de către cititori, mai ales de cei care sunt sceptici cu privire la predicare.

În al doilea rând, autorii acestui articol se vor folosi pe de o parte de discuții metodologice iar pe de altă parte de analiza filozofică a subiectelor de interes contemporan. Biserica de astăzi este foarte diferită—atât de diferită încât George Barna a numit această transformare în biserici-culturale, *o revoluție*. Dacă concluzia la care a ajuns Barna este adevărată, atunci biserica are nevoie de mult mai mult decât o abordare de tipul *fără – sacou – și – cravată*, sau de o schimbare a stilului de vorbire. S-ar prea putea ca, idealistul pragmatic (scuzați folosirea oximoronului, dar în acest caz este necesar), al generației de astăzi să aibe nevoie de o schimbare a ADN-ului predicii, în același fel și cei care ascultă predicile ar putea beneficia de același lucru. Cu alte cuvinte, revoluția din cultura bisericii, ar putea cere re-examinarea întregului concept al predicilor. Dacă scopul nostru este să amplificăm impactul care poate schimba vieți al predicilor, atunci, un punct de plecare oportun, ar fi acela în care ne gândim la ascultătorul de astăzi.

În al treilea rând, predica a fost din ce în ce mai mult integrată în modul de funcționare al bisericii. Astfel, din când în când, echipa noastră va trata subiectul integrării predicii în misiune și biserică în general.

În ultimul rând, echipa *Predici pentru o viață reală* va căuta să promoveze acel gen de predici care tind să fie din ce în ce mai mult pe înțelesul noului idealist pragmatic, și acest gen fiind predica expositivă (a nu se confunda cu acel stil de a predica la care mulți se strâmbă numai când se gândesc la el). Generația de astăzi vrea să cunoască ce spune Biblia (indiferent că sunt creștini sau nu, dacă sunt de accord cu Biblia sau nu). Ascultătorul de astăzi respinge manipularea emoțională, abordări simplistice, și încercări de a con-

» »
***Dacă unei predici
îi lipsește profunzimea
Cuvântului lui Dumnezeu,
atunci oamenii vor pune
la îndoială faptul că
Biblia are ceva de spus
despre condiția umană.***

— LEWIS

» »



trola prin duritate. Dar acești oameni iau în serios adevărurile biblice, și pun preț pe predicatorii care îi pot călăuzi pe cărare într-un mod corect, fără să tragă ei concluziile în locul lor.

Având aceste scopuri în vedere, primele două părți ale articolului conțin interviul cu pastorii bisericii James River Assembly, din Ozark, Missouri, John Lindell și Chris Lewis. John este pastorul principal iar Chris este asistentul pastorului principal al acestei mega-biserici foarte cunoscute. John și echipa lui sunt renumiți pentru dorința lor de a vedea cum predicile expositive integre, devin o parte a ADN-ului bisericilor și misiunilor de astăzi.

INTERVIUL

Care este cea mai mare îngrijorarea cu privire la predicarea de la amvoanele din America de astăzi?

LINDELL: Îngrijorarea mea cea mai mare este că amvoanele din America de astăzi, au abandonat predicarea Cuvântului lui Dumnezeu și au optat în schimb pentru o uzitare a Bibliei, dacă mai e folosită, ca punct de plecare pentru a discuta filosofii curente sau cultură pop. Unuii predicatori consideră că, fiecare predică trebuie să fi strâns legată de nevoile personale ale ascultătorilor. Ei eșuează în a înțelege că, Cuvântul lui Dumnezeu, împărțit sub călăuzirea Duhului Sfânt, le

va atinge inimile și viețile într-o manieră care este potrivită pentru fiecare dintre ei.

LEWIS: Îngrijorarea mea cea mai mare este că, lucrătorii lui Dumnezeu tind să creadă că trebuie să aibe relevanță din perspectiva culturii de astăzi. Ca și consecință, oamenii cred că, Cuvântul lui Dumnezeu nu mai are relevanță în ziua de azi. Acest tip de gândire este fals. Unul dintre profesorii mei a spus: „Trebuie să fim și biblici și relevanți“. Când predicăm fără a ne folosi de Biblie, predicăm nevoilor pe care noi credem că le au oamenii. Mulți pastori au îndepărtat predica expositivă de la amvon. Dacă nu predicăm expositiv, mergem pe cărarea greșită.

Care este rolul amvonului în conducerea bisericii?

LINDELL: Lucrurile care sunt puse în discuție sunt și rezolvate. Nu există un mijloc mai eficient de a exercita funcția de conducere decât de la amvon. Vocea de la amvon—ceea ce se rostește de la amvon—nu numai că va direcționa programul bisericii, ci mai mult, va direcționa atitudinea oamenilor din biserică, și va afecta direct modul în care ei percep lumea din jurul lor, și le va influența modul de a se relaționa cu oamenii și întâmplările din viața lor.

LEWIS: Amvonul este un punct cheie în conducerea bisericii. Amvonul este un loc al viziunii și al maturității spirituale. Amvonul este locul în care stăm în picioare și spunem: „Acesta este drumul pe care trebuie să mergem, urmați-ne“. Amvonul este, probabil, unul dintre cele mai puternice locuri de unde putem conduce, atât biserica locală, cât și o denominațiune, la nivel mondial.

De ce există un curent care tinde spre prezentarea unor mesaje tot mai superficiale duminică dimineața? Și de ce s-a produs această îndepărtare față de predica expositivă?

LINDELL: Unul dintre factorii care au influențat acest curent, este acela că biserica a devenit orientată către divertisment, și într-o anumită măsură o societate amatoare de ilustrații. Societatea s-a schimbat de la una de tip cognitiv, la una în care, fiecare face ceea ce simte că ar trebui să facă. Am devenit o societate care ne bazăm pe sentimente și pe sunete. Când toți acești factori se unesc, ei devin o provocare grozavă pentru orice tip de comunicare.

Este dificil să ținem pasul cu schimbările societății și să concurăm cu ele. Există un punct în care, dacă oamenii consideră că societatea le oferă ceva, și amvonul trebuie să le ofere același lucru, nu neapărat să aibă relevanță, ci pur și simplu să atragă atenția.

Deasemenea, mulți au și o lipsă de încredere și înțelegere față de Cuvântul lui Dumnezeu și puterea lui de a transforma vieți. Din moment ce începem să credem această filosofie și eșuăm în a înțelege Cuvântului lui Dumnezeu și puterea lui de a transforma vieți, renunțăm din instinct, la ceea ce nu ni se pare necesar. Aceste schimbări sunt rezultatul factorilor care domină societatea, și duc la scăderea capacității de înțelegere a puterii, importanței și integrității Cuvântului lui Dumnezeu.

LEWIS: Aș mai adăuga faptul că, oamenii au introdus în societate anumite principii psihologice, care le sugerează oamenilor că nu au nevoie de Biblie. Acest lucru se întâmplă când, oamenii încep să creadă că Biblia nu se adresează problemelor lor reale. În consecință, ne îndepărtăm tot mai mult de Biblie. Oamenii simt, indiferent că vorbim despre divertisment sau predicare pentru anumite nevoie ale sinelui, că predica este de domeniul trecutului. Predica este văzută ca o formă învechită de comunicare cu oamenii. Ei consideră că predica ar trebui să aibă o natură mult mai conversațională, oferind astfel, mai multă interacțiune între predicator și audiență. Dar când predica devine orientată mai mult spre public decât spre Biblie, facem greșeala ca, mesajele noastre să fie din ce în ce mai superficiale. Dacă unei predici îi lipsește profunzimea din Cuvântul lui Dumnezeu, oamenii vor începe să se îndoiască cu privire la faptul că, Biblia ar avea ceva de spus cu privire la situația omnirii. În acest caz, vor încerca să descopere o modalitate de a-și rezolva singuri problemele existențiale, prin prisma unei perspective psihologice.

Care sunt punctele forte ale unui amvon de la care se prezintă predici expositive în relație cu ascultătorul post-modern de azi?

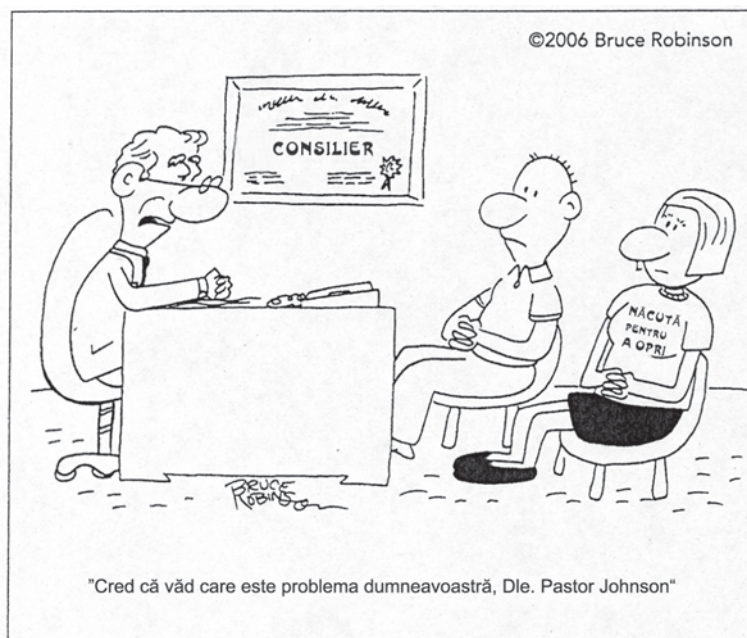
LEWIS: Ar fi o greșeală să spunem că ascultătorii post-moderniști nu vor să audă adevărul. Eu cred că ei își doresc să îl audă cu orice preț. Cu toate acestea, ei pot filtra adevărul, și să spună: Ei bine, nu chiar de adevărul acesta aveam nevoie. Dacă am fi predicat din Socrate sau din ultima apariție în domeniu, am fi avut motive serioase de îngrijorare. Dar predicăm Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și lucrător, mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri, care pătrunde până în măduva oaselor. Când predicăm Cuvântul lui Dumnezeu, noi predicăm adevărul. Ei pot spune, este dreptul nostru să hotărâm ce este adevăr și ce nu. Dar ei sunt puși față în față cu adevărul Scripturii. Eu cred că ceea ce spun ei este: Spune-ne

adevărul. Încrederea noastră nu constă în faptul că pastorul ne-a spus un ceva anume. Încrederea noastră se bazează pe adevărul găsit în Cuvântul lui Dumnezeu. Adevăr care îi poate transforma.

LINDELL: Oamenii de azi, dacă vor veni la biserică și vor deschide o Biblie, vor vrea să știe ce spune Biblia. Ei pot decide singuri dacă ce spune Biblia este relevant sau nu. Aici intervine gândirea post-modernistă. Oamenii vor hotărâ dacă Biblia va funcționa în cazul lor și, dacă o vor considera relevantă. Dar atunci când vin la biserică, ei vor să știe ce are Biblia de spus, și mai cred, că fac acest lucru deoarece post-moderniștii, consideră întreaga experiență de a veni la biserică, ca fiind un eveniment. În acest caz, predica expositivă vine cu putere. Repet, când Cuvântul lui Dumnezeu este împărtășit sub călăuzirea Duhului Sfânt, acesta are o putere pe care nu o simte doar predicatorul, ci și ascultătorii. Este într-adevăr o experiență să ascultăm o predică expositivă care are greutatea Duhului Sfânt în conținutul ei.

Ați întâmpinat motive de îngrijorare în relația cu generația de azi, care să fi amplificat eficacitatea abordării expositive a predicii dumneavoastră?

LEWIS: La biserica James River Assembly, avem stiluri diferite de a predica. Când predic, eu nu predic la fel ca John, iar predica lui John nu se aseamănă cu aceea a lui Scottz Gibbons sau a oricărei alte persoane din echipa de lucrători. Dacă am încerca cu toții să fim omogeni în predicare, am fi percepuți ca fiind neoriginali. Unul dintre lucrurile pe care încercăm să le facem la amvon, este să creem unitate, recunoscând faptul că există și diversitate între oamenii care ne



ascultă. Un grup divers are nevoie de predicatori cu stiluri diferite de a predica. Nu ar trebui să se ajungă în situația în care, cineva ar putea să spună: Când vă urcați la amvon sunteți ca niște papagali care repetă unul ce spune celălalt. Cu toții avem personalități și stiluri diferite în lucrare.

În ceea ce privește preocupările întâlnite în încercarea de a se relaționa cu ceilalți, predicatorii își doresc să poată trece peste barierele artificiale. Uneori și modul în care te îmbraci poate fi important. Acesta nu se vrea a fi un argument pro sau contra cravatei. Ci se vrea a fi un argument pentru originalitate și recunoaștere a nevoilor audienței. Un predicator se

” ”
Din moment ce considerăm că filosofia poate transforma viața cuiva, și eșuăm în a înțelege puterea Cuvântului lui Dumnezeu în a aduce transformare, atunci vom renunța curând la ceea ce considerăm inutil.

— LINDELL

” ”



poate îmbraca în funcție de cerințele culturii grupului căruia îi slujește. V-ați întrebat vreodată, *dacă predică într-un costum din trei piese, nu mă vor asculta?* Ținuta unui predicator, care se adresează unei biserici afro-americane, poate fi importantă. În inima orașului Chicago, indiferent că audiența este predominant afro-americană, caucaziană sau hispanică, ținuta predicatorului poate fi hotărâtoare pentru a câștiga audiența. Ținuta este o barieră peste care se poate trece ușor în momentul în care predicatorului i se permite să se relaționeze mai bine cu audiența sa.

Howard Hendricks a spus : „Dragii mei, nu este greu să fii biblic, dacă nu-ți pasă cât de relevant ești. Și nu este greu să fii relevant dacă nu îți pasă cât de biblice sunt afirmațiile tale“. Dificultatea constă în, a fi relevant și biblic în același timp. Dacă ești doar una, sau cealaltă, atunci nu vei putea să te relaționezi cu audiența ta. Dacă dai la o parte partea biblică, nu vorbești ceea ce ar trebui să vorbești.

LINDELL: De când a fost scrisă Biblia, condiția umană nu s-a schimbat, oamenii sunt tot oameni. Acest lucru este important de reținut deoarece ne ajută să înțelegem de ce Biblia este atât de relevantă. Generația tânără vrea originalitate. Vor ca cel care se urcă la amvon, să fie original. Dacă ai simțul umorului, ai un mare atu. Dar mai mult decât orice altceva, generația tânără dorește să știe dacă ți-ai făcut temele și știi despre ce vorbești. Ei vor să știe, dacă ești o persoană originală, adevărată, reală. Ei nu vor un predicator care să le spună să trăiască într-un fel, să se prefacă că crede ceva anume, sau să le spună să facă ceva, ce el însuși nu face, nu crede și nu trăiește.

Descrieți modul în care vă pregătiți pentru fiecare predică.

LEWIS: Când mă pregătesc pentru o predică, citesc textul în două sau trei traduceri diferite. Dacă pasajul nu este prea lung, îl voi lua din limba originală și îl voi traduce. Îmi subliniez și-mi transcriu fiecare predică. Mă rog destul de mult în acest timp. Poate acest lucru nici nu mai trebuia menționat, dar consider că, deși poți avea cea mai bine realizată predică, totul făcut la perfecție, dar dacă Dumnezeu nu se prezintă, totul este irosit. Aceștia sunt, în mare, pașii pe care îi parcurg când pregătesc o predică.

Decrieți un moment din predicarea dumneavoastră, când predica a avut un caracter profetic.

LINDELL: Punctul culminant al unei predici, este obținut când renunți la persoana ta. În sensul că, îți lași deoparte notițele, și poți să-ți dai seama că nu mai vorbești tu prin propriul intelect, la fel de mult cum Domnul vorbește prin tine. Punctul culminat al predicării se găsește în acel moment de inspirație. De aceea, consider că, cea mai mare întrebuintare a darului profeției are loc la amvon, nu prin cineva care se ridică dintre rânduri și spune: „Așa vorbește Domnul!“ ci prin cineva care săptămână de săptămână, împărtășește Cuvântul Domnului de la amvon. În acel moment, sau în acele câteva momente din timpul mesajului, având un moment de inspirație, prin care Duhul vine la predicator și îl poartă spre ascultătorii săi, dincolo de ceea ce poate face el prin capacitatea lui omenească, indiferent ce nivel ridicat de performanță are predica.

Un predicator nu ar trebui să faciliteze acel moment, acesta este un moment spontan, autentic al Duhului Sfânt. Gesturi făcute din conștiinciozitate, acționează împotriva acțiunii libere a Duhului. Când un predicator se află în starea în care, predică mesajul cu toată inima și sufletul lui, această stare dă prilejul

unei uitări a sinelui care creează condițiile propice ca Dumnezeu să-l folosească pe acel predicator într-un mod special, supranatural. În timp ce mulți predicatori, au avut această plăcere de a fi inspirați de Duhul în predica lor, aceste intervenții ale lui Dumnezeu, pot avea loc fără ca noi să ne dăm seama de ele. Poate că în acele momente, minunea se produce mai mult în ascultarea noastră decât în vorbire. Sau poate fi o minune ce implică darul vorbirii, dar de care nu ne dăm seama, sau pe care nu o putem aprecia dintr-o sumedenie de cauze.

Au existat momente în care, pe măsură ce-mi pregăteam predica, am simțit cum Dumnezeu mișca prin Duhul, și am știut atunci că predica avea să fie folosită de Dumnezeu într-un mod profetic. Aș spune, totuși, că aceste experiențe sunt mai mult o excepție, decât o regulă. Multe dintre experiențele mele cu caracter profetic sau întâmplat în timpul serviciului divin. De multe ori a fost o surpriză – din nimic, prin suflarea lui Dumnezeu, El a creat ceva minunat.

De multe ori oamenii întreabă, „Ai pregătit o predică bună în dimineața asta?“. De obicei nu mă simt bine să fiu întrebat așa ceva, și am realizat că, predicile despre care trebuie să am temeri sunt chiar cele despre care cred că sunt bune. Așa că există un mister în toată lucrarea aceasta, și cred că acest mister face parte din marea aventură a predicatului. Nu ai de unde să știi ce va face Dumnezeu dintr-o predică. Să luăm rugăciunea: „Doamne, fie ca sămânța aruncată prin slăbiciune să fie ridicată în putere“, iar apoi trebuie să așteptăm să vedem cum Dumnezeu va face acest lucru. A vedea ceea ce poate face Dumnezeu, atât cu tine, ca pastor, cât și cu ascultătorii, este un alt sentiment grozav din marea aventură a predicatului.

LEWIS: Predicarea este un domeniu în care Dumnezeu ne ajută să rămânem smeriți. Oricâteori predicăm, ne așteptăm ca Dumnezeu să miște prin Duhul Său, și știi că Dumnezeu va mișca de fiecare dată. Sperăm și așteptăm ca Dumnezeu să facă asta. Da, nu sunt sigur că El ne face conștienți de faptul că acest lucru are loc de fiecare dată. Îmi pot aduce aminte situații, și eu am am mai puțini ani de predicare decât John, în care simțeam că vorbeam în gol, pentru ca mai apoi, să vină cineva la mine și să-mi spună: mi-ai vorbit exact mie, Dumnezeu te-a folosit pentru a vorbi unui anumit domeniu din viața mea. Consider că este mai ușor să simțim suflarea lui Dumnezeu în timpul unei predici, decât în momente obișnuite, cum ar fi cel de față. Este un moment excepțional când Duhul Domnului ridică la înălțime predica noastră, și îmi doresc să se întâmple cât mai des, și cred că acest lucru face parte din planul lui Dumnezeu.

LINDELL: Orice predicator ar trebui să fie atent la modul în care evaluează ceea ce face Dumnezeu. Noi vedem ca printr-o fereastră fumurie. Predicile pe care, probabil, le considerăm cele mai reușite, nu sunt



Majoritatea experiențelor mele profetice au avut loc în timpul serviciului divin, de obicei a fost ceva surprinzător.

— LINDELL



predicate așa cum ar trebui, și predicile despre care nu suntem atât de mulțumiți, nu sunt prezentate așa cum ne-am fi așteptat. Indiferent dacă simt că o predică este bună sau nu, mă consolez cu faptul că știu că inima mea este într-o stare potrivită. Dacă inima mea nu ar fi într-o stare potrivită, atunci ar fi o problemă. Și atunci, trebuie să las deoparte așteptările mele în mâna Domnului. Doar în veșnicie vom ști într-totul cea făcut El cu lucrarea pe care ne-a dat-o. ◆

ÎN URMĂTORUL NUMĂR:

Partea a doua a interviului cu Chris Lewis și John Lindell: Din seria Predicilor expositive și despre Echipa de predicatori.

Caracteristici ale unui predicator pentecostal

DE CRAIG BRIAN LARSON

Ce înseamnă a fi un predicator Pentecostal? Această întrebare ne poate duce cu gândul la un anumit stil de predicare, dar din moment ce stilul nu face obiectul studiului meu, o să încerc să reformulez întrebarea. Cum vom predica – în orice cultură, în orice vreme – dacă primim tot ceea ce Scriptura ne învață despre Duhul Sfânt?

În timp ce stilul pentecostal de predicare este variabil, punctele forte ale acestuia de-a lungul istoriei, provin din înțelegerea Duhului Sfânt și a lucrării Lui, care nu se schimbă.

TRATEAZĂ RESPONSABILITATEA LUI CU SERIOZITATE

În primul rând, noi luăm în serios responsabilitatea de a predica Cuvântul lui Dumnezeu. Noi credem că Scriptura conține în întregime Cuvântul lui Dumnezeu, scrisă prin Duhul Sfânt. Referindu-se la Vechiul Testament, Pavel scrie : „Căci nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului, ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt“ (2 Petru 1:21).

Dacă acordăm o mare atenție Duhului Sfânt, vom accorda o mare atenție și cuvintelor Lui din Scriptură. Scriitorii sunt sensibili cu privire la cuvintele pe care le scriu. Sunt și eu editor și uneori am jingit

anumiți autori prin schimbările care le-am făcut. Când se intervine asupra scrierilor unui autor, acestuia i se crează sentimentul că intenția și sensul scrierilor lui au fost violate. Același lucru poate fi adevărat și în cazul Duhului Sfânt, Scriitorul Scripturii. Acesta poate să se întristeze dacă manevrăm cu neglijență cuvintele Lui, dacă le folosim pentru folosul propriu, dacă le scoatem din context, schimbând intenția originală a Autorului.

Știm care este opinia vehementă a Duhului Sfânt cu privire la cuvintele Sale: „Mărturisesc oricui aude cuvintele proorociei din

O altă caracteristică a predicatorului pentecostal, care nu are caracter negociabil, este aceea că, el tratează cuvintele Duhului Sfânt din Scriptură cu deosebit respect.

cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta. Și dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei proorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cartea sfântă scrise în cartea aceasta“ (Apocalipsa 22:18-19, vezi avertizmente similare în Deuteronom 4:2 și Proverbe 30:5,6).

TRATEAZĂ CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU CU RESPECT

O altă caracteristică a predicatorului pentecostal, care nu are caracter negociabil, este aceea că, el tratează cuvintele Duhului Sfânt din Scriptură cu deosebit respect. El vede lucrarea Cuvântului ca o responsabilitate sacră pe care trebuie să o trateze cu mare seriozitate.

Cel mai important lucru, el se preocupă să nu distorsioneze adevărul Scripturii. Cuvintele *a distorsiona* Scriptura, dau fiori oricui are reverență față de Duhul Sfânt. Poate exista o acuzație mai gravă pentru oricine care a fost chemat să predice Cuvântul lui Dumnezeu, decât aceea că, a re-editat Cuvântul lui Dumnezeu pentru interese personale? Dumnezeu ne folosește pe noi? Sau noi ne folosim de Dumnezeu?

Să vedem ce are de spus apostolul Pavel cu privire la acest lucru: „am lepădat meșteșugurile rușinoase și ascunse, nu umblăm cu viclesug și nu

stricăm Cuvântul lui Dumnezeu. Ci, prin arătarea adevărului, ne facem vrednici să fim primiți de orice cuget omenesc, înaintea lui Dumnezeu“. (2 Corinteni 4:2). Acestea sunt cuvintele măsurate ale unui adevărat predicator Penticostal.

Bineînțeles că, nici un predicator cinstit nu-și începe predica gândind astfel, *astăzi voi distorsiona Scriptura*. Nu, lucrurile nu se petrec așa, ci pericolul constă în faptul că în dorința noastră, de a da Scripturii o interpretare pe care oamenii să o înțeleagă și să o poată aplica, vom fi ispitiți să îmbrăcăm mesajul într-o altă formă pentru a ne proteja pe noi sau a fi pe placul ascultătorilor.

Anumite dorințe reușesc să facă din cei mai cinstiți predicatori ai Scripturii, subiecte ale distorsionării adevărului biblic. Dacă, în inima noastră, ne dorim cel mai mult să fim populari, plăcuți, acceptați, devenim vulnerabili. Dacă, mai presus de orice, ne dorim ca biserica

Poate exista o acuzație mai gravă pentru oricine care a fost chemat să predice Cuvântul lui Dumnezeu, decât aceea că, a re-editat Cuvântul lui Dumnezeu pentru interese personale?

noastră să crească, suntem vulnerabili. Dacă ne temem să nu rănim sentimentele oamenilor, atunci suntem vulnerabili. Singura modalitate de a ne păzi să ajungem în situația în care să „înflorim“ Scriptura, sau să ignorăm subiectele dificile, este să ne dedicăm în a predica cu milă, înțelepciune, și îndrăzneală, întreg planul lui Dumnezeu, fie ce o fi. Nu putem ține sub control rezultatele Împărației lui Dumnezeu, putem doar controla ceea ce alegem să propovăduim. Cei care sunt în reverență față de Duhul Sfânt, vor alege să fie plăcuți doar Autorului Scripturii.

Pavel a scris că, doar în urma acestui angajament pe care și l-a luat, a reușit să scape de învinovățire, „de aceea vă mărturisesc că sunt curat de sângele tuturor. Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu“ (Faptele apostolilor 20:26,27)

Făcând această referire la sânge, Pavel nu încerca doar să adauge o notă de dramatism. El făcea referire la cuvintele Lui Dumnezeu către Ezechiel: „Fiul omului te pun păzitor peste casa lui Israel,. Când vei auzi un cuvânt, care va ieși din gura Mea, să-i înștiințezi din partea Mea. Când voi zice celui rău: „Vei muri negreșit!“, dacă nu-l vei înștiința, și nu-i vei spune, ca să-l întorci de la calea lui rea și să-i scapi viața, acel om rău va muri prin nelegiuirea lui, dar îi voi cere sângele din mâna ta! Dar dacă vei înștiința pe cel rău, și el tot nu se va întoarce de la răutatea lui și de la calea cea rea, va muri prin nelegiuirea lui, dar tu îți vei mântui sufletul“ (Ezechiel 3:17-19).

Evident, rolul predicatorului este unul extrem de serios și cu consecințe eterne. Dumnezeu ne-a investit cu propovăduirea Cuvântului Său, și ne cere socoteală pentru propovăduirea întregului mesaj. Un mesaj care este conform cu adevărul doar în parte, este un mesaj distorsionat. Pe lângă vestea bună, alinare și nădejde, trebuie să-i avertizăm pe oameni și despre lucrurile pe care ei nu doresc să le audă despre firea lor păcătoasă.

Isus numește Duhul Sfânt ca fiind „Duhul adevărului“ în Ioan 14:17. Duhul Sfânt iubește adevărul și caută doar adevărul. Cuvintele scrise de El în Scriptură, sunt doar adevărul. „Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, un argint lămurit în cuptor de pământ, și curățit de șapte ori“ (Psalmul 12:6). Aceia care iubesc și-L urmează pe Duhul, se supun în mod necondiționat adevărului în general, și în special adevărului Scripturii. Aceștia vorbesc adevărul cu dragoste.

Aceia care sunt în reverență față de Duhul Sfânt, nu se folosesc de Duhul Sfânt ca o scuză pentru a spune ceea ce Scripturile nu afirmă, sau să predice orice idei le trec prin minte. Predicatorii care onorează Duhul, sunt legați de adevărul Scripturii. Ei își dedică viețile, interpretării corecte ale Scripturii. Ei se feresc de ispita de a aduna un grup de oameni pentru a le predica ceva ce este o noutate, dar una falsă, lucruri care gâdilă urechea, dar duc sufletul spre rătăcire.

Vremurile sunt din ce în ce mai rele. Cuvântul lui Dumnezeu devine din ce în ce mai urât de către cei ce iubesc lumea. A predica sub călăuzirea Duhului Sfânt este o chemare pentru cei curajoși și îndrăzneți. ♦

CRAIG BRIAN LARSON

*este editorul publicațiilor Christianity Today International, care pot fi găsite atât pe internet la adresa Preachingtoday.com cât și la radio prin emisiunea *Preaching Today*, și este pastor al Bisericii Lake Shore (Assemblies of God) din Chicago. Este co-autorul publicațiilor *Preaching that Connects* (Zondervan 1994)*

MESAJUL EVANGHELIEI TRANSMIS CU PUTERE



Mă aflu într-o mare capitală Islamică, în care m-a chemat Dumnezeu să merg, pentru a predica Evanghelia. Oamenii de acolo erau întotdeauna în preocupările inimii mele, am construit prietenii, și câțiva dintre ei au ajuns să-l primească pe Hristos în viața lor.

Într-o zi, trebuia să mă ocup de o treabă în zona centrală. În timp ce mergeam și mă rugam, un om s-a apropiat de mine, pe lângă trotuar. Eu mergeam pe trotuar, și acesta era destul de lat ca doi oameni să poată merge pe el fără probleme. Privirile ni s-au întâlnit pentru o clipă. În timp ce ne apropiam din ce în ce mai mult, nu am observat nimic diferit sau ciudat, ci mă rugam în continuare. Când eram unul în dreptul celuilalt, aproape să ne petrecem, el s-a împiedicat. Apoi a pășit înspre stradă aproape căzând. A reușit să-și recapete echilibrul, în timp ce treceam unul pe lângă celălalt. Apoi s-a urcat din nou pe trotuar și și-a continuat drumul. Nu m-am gândit prea mult la acel incident. Poate omul se împiedicase doar. Dar, același scenariu s-a repetat încă o dată în acea zi, cu o altă persoană. De data aceasta, era vorba

Nu cred că sistemul islamic va fi penetrat prin geniul uman sau putere militară. Acest lucru poate avea loc doar prin intervenția Duhului Sfânt.

de o domnișoară. În urmă cu câteva zile, mi s-a întâmplat din nou, și din nou, iar apoi s-a întâmplat din nou dar într-o altă capitală Islamică. Am început să mă întreb: *ce se întâmplă?*

Nu aș vrea să fac o doctrină din acest lucru vreodată, dar iată o posibilă explicație. Mă rugam în Duhul, pentru persoane care au căzut în capcana crezurilor și practicilor satanice. Este posibil ca, puterea Duhului Sfânt, din mine, ca slujitor al Domnului, să fi împiedicat ca acele puteri satanice să se fi apropiat de mine mai mult? Este posibil.

Când evanghelizăm musulmani, ne angajăm într-o luptă extraordinară împotriva forțelor întunericului. Doar puterea Duhului Sfânt este capabilă să învingă aceste forțe.

Am studiat cultura Islamică toată viața mea de adult, și sunt misionar pentru musulmani de mai mult de 30 de ani. Nu cred că sistemul islamic va fi penetrat prin geniul uman sau putere militară. Acest lucru poate avea loc doar prin intervenția Duhului Sfânt.

Când Duhul Sfânt intervine, El demolează ziduri, distruge bariere, și scoate oamenii din împărăția întunericului și-i aduce în lumina lui Hristos — din tristețe în bucurie, de la război la pace și dragoste.

Cultura islamică brutalizează spiritul subiecților săi și le distruge imaginația. În societățile islamice, fie că sunt în Vest sau în țările islamice, în școlile de aici este învățată ura; disprețul și viloența pentru și față de non-islamici se învață în moschei, și mass-media glorifică crimele de dragul dumnezeului lor. Eu simt empatie față de musulmani, ei trăiesc în sclavie vădită. Majoritatea musulmanilor sunt oameni buni și deconți, dar se află sub un stăpân crunt și nemilos.

Musulmanii sunt pieduți nu pentru că sunt fundamentalști, fanatici, liberali sau chiar pentru că sunt musulmani. Ci ei sunt pieduți pentru că sunt departe de Hristos, singurul Mântuitor.

Trăsăturile culturii islamice și concepțiile ideologice greșite, par adesea obstacole greu de depășit, care împiedică pătrunderea Evangheliei. Musulmanii văd în creștinism o critică implicită la adresa religiei lor.

Învățătura principală din scrisorile lui Pavel către Romani și Galateni este că, Dumnezeu justifică oamenii pe baza credinței în Hristos, nu datorită faptelor lor bune. Acest lucru contrazice Coranul, care învață faptul că oamenii pot fi pe placul lui Dumnezeu prin faptele lor bune.

Mai mult, creștinismul susține că Isus Hristos, este revelația finală a lui Dumnezeu către umanitate, Biblia lui Dumnezeu este completă, Cuvântul desăvârșit al lui Dumnezeu este și ghidul scris pentru umanitate, Hristos este Dumnezeu întrupat, Dumnezeu este trei persoane în Sfânta Treime, și Isus a murit pe cruce pentru a

răscumpăra omenirea păcătoasă. Aceste doctrine contrazic Coranul, de aceea musulmanii le resping. Ei văd în aceste doctrine o amenințare serioasă la adresa religiei islamice. Aderarea la aceste doctrine este considerată ca fiind o exprimare vădită a nemulțumirii față de religia islamică și respingerea acesteia. Reacția musulmanilor este de a respinge cu și mai multă fervoare mesajul Crucii.

Cum putem trece peste aceste neînțelegeri și obstacole pentru a atinge musulmanii pentru Hristos. Mesajul Crucii este puterea lui Dumnezeu pentru mântuire. Nu putem înlocui acest mesaj cu nimic altceva. Dar unii ascultători își întorc urechea față de adevărul evangheliei din pricina prejudecăților împotriva principiilor de bază ale Creștinismului. Ce este de făcut?

SĂ AJUNGEM LA MUSULMANI PRIN INTERMEDIUL MINUNILOR

Creștinii pot trece peste aceste obstacole prin intermediul minunilor. Avem nevoie de puterea Duhului Sfânt pentru a sluji oamenilor care sunt nevoiași, care trăiesc în viduri spirituale, și care nu acceptă Cuvântul lui Dumnezeu. Când împărtășesc Vestea Bună unui musulman, de obicei mă rog în același timp. Îl rog pe Dumnezeu să-mi arate cum pot sluji mai eficient acelei persoane, și îl rog pe Domnul ca Duhul să-l convingă într-un mod dinamic și plin de putere.

Într-o anumită ocazie, am întâlnit un tânăr musulman pe stradă și am început să-i vorbesc despre Hristos. Nu făceam o dezbateră teologică și nu țineam un discurs de teologie comparată. Ci i-am spus povestea lui Isus. În timp ce-i împărtășeam, m-am rugat: *Doamne, are acest om nevoie de o minune în viața lui? Îmi dai voie să-i slujesc printr-o minune?*

Tânărul îmi povestea că este în căutarea unui loc de muncă. Timp de mai multe luni, a dat telefoane, a căutat și a pledat peste tot, dar nu a reușit să obțină un loc de muncă. Și mi-am spus: *Doamne, asta este minunea? Să mă rog împreună cu el ca să primească un loc de muncă?* Și Domnul mi-a răspuns afirmativ. M-am rugat ca în Numele lui Isus tânărul să primească un loc de muncă. L-am încurajat să-și predea viața Domnului, ceea ce a și făcut. Am făcut schimb de adrese apoi ne-am văzut fiecare de drumul nostru.

În dimineața următoare, am primit un telefon de la un tânăr care țipa. Erau strigăte de bucurie. „Isus este real. El este Domn. Am primit un loc de muncă, și încep mâine. Vă mulțumesc pentru ajutor“.

Duhul Sfânt nu cunoaște bariere, obstacole sau uși închise. Când musulmanii vor vedea puterea lui Hristos demonstrată în fapte și lucrări miraculoase, vor veni la Hristos.

Un muncitor asiatic care lucra ca străin într-o țară musulmană a fost mântuit și a primit Duhul Sfânt. Cu toate că, în țara lui de origine predicarea Evangheliei a fost interzis, acest nou creștin a început să

Musulmanii sunt pieduți nu pentru că sunt fundamentalști, fanatici, liberali sau chiar pentru că sunt musulmani. Ci ei sunt pieduți pentru că sunt departe de Hristos, singurul Mântuitor.

împărtășească Evanghelia cu ceilalți. Domnul i-a dat putere să vindece bolnavii în Numele lui Isus.

Cam în aceeași perioadă, o fată din familia regală din acea țară, a fost diagnosticată cu leucemie. Doctorii nu i-au dat familiei ei vreo speranță că fata se va însănătoși vreodată. O prințesă din familia regală auzise de acest lucrător străin creștin, care se ruga pentru bolnavi. L-a contactat pentru a veni să se roage pentru fată. El a făcut acest lucru, și fetița a fost vindecată, iar prințesa care a trimis după creștin, l-a acceptat pe Hristos. A început ca, în mod discret și înțelept, să spună mai departe despre cele întâmplate, altor membrii ai casei regale. Drept consecință, acum există un grup mic, dar în creștere, de credincioși în acea familie. Minunile atrag atenția musulmanilor, și deschid uși pentru Evanghelie.

Fadila, o tânără domnișoară cu doctorat în arhitectură, a venit la noi acasă să întrebe despre credința creștină. Soția mea și cu mine, i-am mărturisit despre dragostea lui Dumnezeu manifestată prin Hristos. Ea participase deja la câteva întruniri creștine, și am întreat-o ce a impresionat-o cel mai mult la aceste întâlniri. Am fost foarte surprins să aud răspunsul ei: „Muzica... și oamenii care vorbeau în limbi pe care nu le cunoșteau dinainte“. Astăzi, Fadila îl slujește pe Hristos.

Când sclavii aud vestea bună, ei simt libertate. Când primesc mesajul, cei ce bâjbăie în întuneric, văd lumina. Biserica biruitoare va merge înainte victorioasă, și Împărăția lui Dumnezeu va învinge stăpânirea lui Satan.

Cuvântul lui Dumnezeu schimbă vieți. Duhul Sfânt îi convinge pe oameni de păcat și îi atrage la Hristos prin jertfa de la Calvar. Dar minunile le atrag atenția, când aceștia văd cum le slujim oamenilor în nevoile lor de zi cu zi. Minunile domnestrează puterea pe care o are Numele lui Isus.

Propovăduiți Cuvântul lui Dumnezeu musulmanilor, sub ungera Duhului Sfânt. Fiți plini de Duhul. Deasemena, lăsați ca Domnul să vă folosească în acțiuni miraculoase.

Biserica din America poate face față cerințelor Islamului, atât celor aflați pe teritoriul acestei țări cât și celor din toată lumea. Nu putem ignora o cincime din populația lumii.

Putem fi pe muchia de cuțit a evangheliei și să-i aducem pe musulmanii din comunitățile noastre în Împărăția lui Dumnezeu. Când suntem îmbrăcați cu puterea Duhului Sfânt, vom merge înainte în Numele lui Hristos, ca să le slujim. Ei au mare nevoie de acest lucru. Ei mor fără să-l fi cunos-

cut pe Hristos. Noi deținem mesajul care aduce viață. ◆



SOHBI MALEK, D. MISS, este un renumit orator, autor, și profesor itinerant de studii Islamice la diferite seminarii din lume. El a tradus Biblia în limba arabă și a scris câteva cărți în această limbă.

Charles Haddon Spurgeon: CEL MAI MARE PREDICATOR DIN PERIOADA VICTORIANĂ



*Mesajul lui
era simplu,
și secretul
puterii lui
era Crucea*

Care autor al secolului al 19-lea a strâns lucrări a căror valoare se ridică la 25 milioane de cuvinte și deține cea mai mare colecție de cărți pe care un autor creștin a realizat-o vreodată, și care s-a vândut în mai mult de 1 milion de exemplare?

Care pastor al secolului al 19-lea a deținut o bibliotecă personală conținând mai mult de 12000 de cărți, 1000 dintre ele fiind tipărite înainte de anii 1700?

Care pastor al secolului al 19-lea a susținut mai mult de 600 de predici înainte de vârsta de 20 de ani, a citit în medie 6 cărți pe săptămână, a scris 140 cărți, a vândut 25000 exemplare din fiecare predică a fiecărei duminici, și a predicat unui număr de cel puțin 10 milioane de oameni?

Răspunsul este: Charles Haddon Spurgeon, predicatorul baptist al secolului al 19-lea, un om de pe urma căruia creștini de astăzi pot să beneficieze enorm¹.

NAȘTEREA ȘI COPILĂRIA

Charles Spurgeon s-a născut în 1834 în Essex, un oraș la est de Londra, fiind fiul lui John Spurgeon, un pastor cu jumătate de normă. Din cauza sărăciei familiei lui, a fost mutat în casa bunicului său, la vârsta de 5 ani.

Bunicul lui, un pastor de succes, a intuit rapid inteligența nepotului lui precoce. La vârsta de 5 ani, Spurgeon a citit pentru prima dată *Călătoria Creștinului*. „Întodeauna citea cărți“ recunoaște mai târziu tatăl lui, „nu săpa niciodată în grădină sau să se ocupe de porumbei, cum făceau alți băieți. La totul se rezuma la cărți și iarăși cărți.“²

Până la vârsta de 9 sau 10 ani, Spurgeon citea cărți de studii teologice

aprofundate, și era interesat de Puritanii secolului al 17-lea, ca John Owen, John Flavel, și Matthew Henry.

Inteligența lui Spurgeon se manifesta și în alte feluri. La vârsta de 15 ani el a dezvoltat un sistem de calcul matematic care s-a dovedit de un asemenea folos unei firme de asigurări din Londra încât aceasta a folosit acest sistem de calcul timp de un secol.

CONVERTIREA ÎN 1850

Ca și Martin Luther, Spurgeon avea multă cunoștință dar îi lipsea nașterea din nou. Deasemena ca și Luther, a ajuns să cadă într-o stare de convingere profundă față de păcat, căruia nu-i găsea nici un leac. Suferința lui era profundă. „Mai degrabă aș fi trecut prin 7 ani în cea mai agonizantă suferință“ scrie Spurgeon mai târziu „decât să mai trec prin groaznică descoperire a răutății păcatului“.³

În acea vreme Spurgeon era împotmolit într-o biserică Metodistă primitivă. Predicatorul citea din Isaia: „Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți toți ceice sunteți la marginile pământului“ (Isaia 45:22, Cornilescu). Dintr-o dată Duhul Sfânt i-a deschis ochii, și a realizat că îndreptățirea vine prin har și doar în urma credinței. El s-a ținut tare de acest adevăr și nu i-a mai dat drumul vreodată. „Pot mărturisi că bucuria din acea zi era de nedescris“, scrie Spurgeon mai târziu, „puteam să sar în sus, putea să dansez, și totuși n-ar fi fost vreo exprimare, indiferent cât de fanatică, prin care să redau bucuria pe care o simțeam în acele momente“.⁴

După câteva săptămâni, înainte de împlinirea vârstei de 16 ani, Spurgeon a

fost botezat de către un pastor rural, într-un râu din împrejurimi.

LUCRAREA DE ÎNCEPUT

La câteva luni după botezul lui, Spurgeon s-a mutat în Cambridge. A susținut o prelegere la școala duminicală când avea doar 16 ani. Supraveghetorul acestei lucrări a fost atât de impresionat încât i-a propus lui Spurgeon să se alăture evanghelistului care predica în satele din împrejurimi. Într-unul dintre sate, mesajul lui Spurgeon a fost extrem de puternic. Spre încheierea predicii o femeie în vârstă foarte uimită a strigat: „Domnul să te binecuvânteze, câți ani ai? „Am mai puțin de 60 de ani“ a răspuns tânărul talentat.

Când Spurgeon avea 17 ani, biserica din satul Waterbeach l-a rugat să le fie pastor. Enoriașii bisericii s-au înmulțit rapid de la 40 la 400 de persoane. Chiar și la această vârstă fragedă „Spurgeon dădea dovadă că are un dar care avea să-i acorde distincție pe tot parcursul lucrării lui—și anume darul de a înțelege și a influența oamenii.“⁵

Cam în această perioadă, Spurgeon a pus în practică un program de disciplină zilnică riguroasă, care avea să o practice până la sfârșitul vieții. Aceasta s-a dovedit a fi sursa multor roade din viața lui ulterioară. Trezindu-se devreme, își petrecea primele ore ale zilei în studiu și rugăciune. S-a ferit de preocupări obișnuite precum sportul, chiar și de femei tinere, ajungând la concluzia că prietenia lor era o distracție deloc necesară.

În februarie 1854, când avea 19 ani, Spurgeon a fost chemat la amvonul Capelei Park Street din Londra, pe o perioadă de probă de 3 luni. A slujit acolo timp de 40 de ani până a plecat la Domnul.

Cu toate că biserica înregistra un număr de 1200 de enoriași, prezența ajunsese la 80 de persoane. Predicile lui Spurgeon au fost atât de puternice încât într-o lună, mulțimea se aduna și în stradă pentru a-l asculta. „Nici o capelă nu era suficient de încăpătoare pentru oamenii care se adunau să-l asculte.“⁶

Când oamenii îl întrebau despre secretul succesului său, Spurgeon le spunea „Oamenii mei se roagă pentru mine“ Și era adevărul. Enoriașii din biserica s-a se întâlneau în mod regulat, și mișcau cer și pământ în rugăciune pentru el.

Pentru a face față la succesul lui, Capela New Park Street, a investit în extinderea clădirii. Între timp, Spurgeon cu enoriașii săi, s-au mutat în Exeter Hall, în centrul Londrei. În ciuda faptului că această clădire putea acomoda 5000 de oameni, mulțimile au umplut-o până la refuz.

Spurgeon avea acum 20 de ani. Dacă nu era smerit, acest succes i-ar fi adus declinul. Spurgeon a scris: „ Când am devenit predicator, succesul îmi

repugna, și gândul la cariera extraordinară care mă aștepta, nu m-a flatat ci mai degrabă m-a smerit până în starea cea mai de jos.“⁷

Persecuțiile continue din partea presei seculare l-au menținut deasemenea smerit. Oamenii priveau cu suspiciune faptul că un tânăr de 20 de ani, ne-ordinat, putea să atragă mulțimile, fără să aibe pregătire universitară măcar. În ceea ce privește manierele societății londoneze, Spurgeon era considerat un om nerafinat. Lucrarea lui a atras multe critici și invidii. Presa l-a poreclit „Băiatul predicator“. Ziarul Ipswich Express a scris despre predicile lui că sunt „de un parfum urât, vulgare și teatrale“⁸. Alții l-au numit „un cleric laș“, „demagogul din Exeter Hall“, sau „bufonul de la amvon“.⁹

În această perioadă a cunoscut-o pe Susannah Thompson, căruia i-a făcut curte. La începutul anilor 1856, s-au căsătorit. Charles avea mare nevoie de un partener care să-l ajute, iar ea era alegerea ideală. Ea a pus umăr la umăr pentru a purta povara lui. Mulți ar fi spus că mariajul lor era făcut în ceruri. Fără ea, lucrarea lui Charles nu ar fi ajuns ceea ce a fost. Plină de bun simț și compasiune, ea a fost balanța lui. La un an mai târziu ea a dat naștere la doi gemeni, Charles și Thomas.

În 1855, la vârsta de 21 de ani, Spurgeon a înființat Colegiul Pastorilor, în care avea să pregătească bărbați pentru lucrarea de predicare. Cu toate că acest proiect nu a început sub auspicii bune, până în 1877 s-au înscris 110 persoane. Într-un final numărul celor care au absolvit era de 900, și cu ajutorul lor Spurgeon au plantat 200 de biserici.

DEPRESIE

Mulți voiau să-l asculte pe Spurgeon predicând, dar nu reușeau să intre în biserica lui. Astfel, în octombrie, la o lună după nașterea gemenilor, Spurgeon a hotărât să țină un serviciu divin în Surrey Gardens, cel mai mare loc de adunare în interior. Cu toate că avea o capacitate de 10000 de oameni, în prima seară oamenii au umplut scaunele, culoarele și orice alt spațiu liber. Un mare număr de oameni aștepta afară. În mulțime se aflau și



*Când oamenii
îl întrebau
despre secretul
succesului său,
Spurgeon
le spunea
„Oamenii mei
se roagă
pentru mine“*

dușmani. La scurt timp după ce a început predica, cineva a strigat „foc“. Situația s-a transformat într-o debandadă. Șapte oameni au murit și alți 28 au fost grav răniți.

Spurgeon a fost copleșit și a căzut într-o depresie. „Poate niciodată sufletul uman nu a ajuns vreodată atât de aproape de cuptorul nebuniei, și să plece de lângă el nevătămat“¹⁰, a scris el mai târziu. A fost prima dintr-un lung șir de depresii care aveau să-l urmărească tot restul vieții.

PROBLEME DE SĂNĂTATE

Capela din New Park Street se afla în construcție a unei clădiri mai mare. În 1861, la 27 de ani, Spurgeon s-a mutat în noua clădire, Metropolitan Tabernacle, situată la sudul râului Tamisa, în centrul Londrei, clădire ce avea capacitatea de 6000 locuri, și la acea vreme era cea mai mare biserică protestantă din lume.

Dumnezeu l-a trecut pe Spurgeon prin multe încercări. În jurul vârstei de 30 de ani, Sussannah a contactat o boală în urma căruia

nu și-a revenit vreodată complet. A fost bolnavă pentru tot restul vieții ei. Adeseori era atât de bolnavă încât nu putea să meargă la biserică împreună cu soțul ei.

Cam în aceeași vreme, guta reumatică l-a afectat pe Charles pentru prima dată. Aceasta a persistat până la sfârșitul vieții lui, când la vârsta de 65 de ani, acesta a murit.

PREDICARE, SĂRĂCIE ȘI CONTROVERSĂ

Calitatea remarcabilă a predicilor lui Spurgeon era dată de sinceritatea lui. „Spurgeon era caracterizat de o sinceritate care aproape că sfidează definiția acesteia“¹¹. Când se afla în fața bisericii, el avea un sentiment grozav a unei „puteri de sus“¹². Mesajul lui era simplu, și secretul puterii lui era Crucea. „Îmi aleg textul și

trasez o linie dreaptă până la cruce.“¹³. „Când se punea problema predicării evangheliei mulțimii, într-o manieră relevantă, Spurgeon era maestru.“¹⁴

Secolul al nouăsprezecelea o găsește pe Londra într-o stare de sărăcie și tragedie. Speranța de viață era mică, și orfanii erau din belșug. În 1866, dna. Hillyard i-a dat lui Spurgeon 20000 de lire. Cu acești bani, el a înființat patru orfelinate pentru băieți în Londra, după modelul prietenul său de breaslă, George Mueller.

În 1887, Spurgeon a trecut printr-o încercare teribilă, cunoscută sub denumirea de „Controversa Downgrade“. Spre sfârșitul secolului al 19-lea, teologia liberală germană a început să influențeze biserica anglicană. Uniunea baptistă a intrat sub vraja acestei noi învățături. Spurgeon a protestat față de faptul că exista o tendință crescândă de degradare a doctrinelor fundamentale. Fie era ignorat fie tratat cu opoziție, astfel, într-un final s-a retras din denominațiunea pe care o iubea. Această mutare dureroasă i-a cauzat ani buni de suferință și întristare în ultimii săi ani.

SLUJIREA LUI

Spurgeon era incredibil de productiv. Secretul lui consta în multă muncă. Cu ajutorul a două secretare el răspundea la 500 de scrisori pe săptămână. În 1885, a terminat cel de-al șaptelea volum al comentariului Psalmilor numit *The Treasury of David*. Comentariul lui Spurgeon este încă publicat și foarte utilizat și în ziua de azi. A publicat deasemenea o revistă lunară *Sabia și Mistria*.

În fiecare luni dimineața, el își scria predica pentru duminică, care se distribuia internațional. Deasemenea predica aproape în fiecare zi la diferite biserici din Londra sau în afara, făcea deplasări în afara orașului și în Anglia rurală.

Spurgeon mai era ocupat și cu Colegiul Pastorilor. Cele mai populare scrieri ale lui erau *Lectures To My Students* (Lecții pentru stundenții mei), care erau adresate în mod normal acestui grup de conducători în devenire. „Suntem extrem de ocupați să avem grijă de noi,“ a scris mai târziu, „respingem greutățile muncii excesive.“¹⁵

Spurgeon a realizat toate acestea având o soție bolnavă și suferind de episoade de depresie și boli grave.

MOARTEA LUI

În ianuarie 1892, atacuri recidive de gută reumatoidală foarte severe, au pus capăt vieții lui. „Șaizeci de mii de oameni au venit să-i aducă un ultim omagiu în cele 3 zile cât a stat în în Biserica Metropolitan Tabernacle. Un șir de oameni lung de 1 km jumătate, i-au urmat carul funebru de la biserică până la cimitirul Upper Norwood. O mulțime de o sută de mii de oameni stăteau pe marginea drumului. Steagurile au fost coborâte în bernă, magazinele și crășmele au fost închise“¹⁶. Spurgeon era un om iubit mult atât de cetățenii Londrei cât și a credincioșilor de pretutindeni.



**Dacă
Spurgeon
nu era smerit,
acest succes
i-ar fi adus
declinul.**

LECȚII

Pastorul din ziua de azi poate învăța multe lecții din viața lui Spurgeon.

Prima lecție. Când Dumnezeu cheamă un om, El îl echipează cu tot ce este nevoie pentru lucrare. Dumnezeu l-a chemat pe Spurgeon la o lucrare măreață, și Dumnezeu l-a echipat cu un intelect puternic, un apetit extraordinar pentru învățatură, o voce puternică cu care putea predica mulțimii de peste 20000 oameni, abilități organizatorice neobișnuite și o compasiune nemaivăzută.

A doua lecție. Viața lui Spurgeon aduce lămurire în ceea ce privește rolul seminarului. Cariera lui ne reamintește că seminarul este util, dar nu necesar. Ca și Augustin, Calvin, Martyn Lloyd-Jones, A.W. Pink, și mulți alții, Spurgeon nu a beneficiat de pregătire teologică formală. Cu toate că acest model este o excepție, și nu o regulă, biserica ar trebui să fie deschisă să primească astfel de oameni cu har.

A treia lecție. Marii lideri sunt de obicei mari cititori. Spurgeon a exemplificat acest concept. „Trebuie să recunoaștem că Spurgeon era mai presus de orice, un teolog. El a acordat multă atenție marilor doctrine ale Bibliei, încă din primul moment când a început să citească, și din acel moment a continuat să clădească în mod perseverent în mintea și inima lui, un sistem de cunoștințe teologice vaste pe care l-a găsit descoperit în Scriptură.”¹⁷

Mulți oameni au absolvit un seminar, dar după aceea renunța la studiu și învățatură. Spurgeon avea o curiozitate sfântă și și-a dezvoltat un obicei pe toată durata vieții, de a citi zilnic, motivat fiind de pasiunea de a-L cunoaște mai bine pe Dumnezeu.

A patra lecție. Celebritatea și notorietatea pot fi dăunătoare. Noi nu ar trebui să căutăm lucruri mari decât dacă suntem pregătiți să suportăm consecințele. Spurgeon era atât de popular încât, un bine-cunoscut teolog a scris: „Vindeți tot ce aveți (cărțile) și cumpărați-vă cele scrise de Spurgeon”¹⁸. În cazul lui Spurgeon, popularitatea l-a costat mult. Presa Britanică, biserica oficială, și clasele superioare îi invidiau succesul. În plus, așteptările oamenilor și cantitatea mare de muncă pe care o depunea aproape l-au copleșit. De multe ori tânjea după pacea și liniștea anonimatului, dar acest lucru nu era posibil.

A cincea lecție. Puterea lui Dumnezeu este făcută desăvârșită în slăbiciune (2 Corinteni 12:9). Dumnezeu s-a folosit de boala constantă a lui Spurgeon și de persecuțiile suferite pentru a-l smeri. Darurile extraordinare ale lui Spurgeon și succesul, avut au justificat smerirea lui. Pe parcursul unui atac de gută, Spurgeon a scris bisericii: „Cuptorul încă mai licărește în jurul meu. De la ultima mea predică în fața voastră, am ajuns într-o stare josnică, carnea îmi este torturată de durere

și sufletul zdrobit de deprimare.”¹⁹ Suferința lui Spurgeon a împiedicat ca slava să-i fie atribuită lui, ci lui Dumnezeu.

Viața lui Spurgeon le reamintește pastorilor de azi că trebuie să-i mulțumească lui Dumnezeu pentru încercările și suferințele pe care Dumnezeu le permite în viața lor. În cazul lui Spurgeon, și al nostru, aceste încercări sunt necesare pentru că ele lucrează pentru o „greutate veșnică de slavă” (2 Corinteni 4:17).

Povestea lui este o istorie!



William P. Farley este pastor la biserica Grace Christian Fellowship în Spokane, Washington. El este autorul cartii *For His Glory*, Pinnacle Press, and *Outrageous Mercy*.

NOTE


1. Pentru aceste statistici vezi *Christian History and Biography* 10, no. 29 (1991): 2,3. Vezi Iain Murray, *Spurgeon Versus Hyper Calvinism: The Battle for Gospel Preaching* (Edinburgh: Banner of Truth, 1995). Deasemnea vezi, Iain Murray, *Forgotten Spurgeon* (Edinburgh: Banner of Truth, 1966).
2. Arnold A. Dallimore, *Spurgeon: A New Biography* (Edinburgh: Banner of Truth, 1984), 8.
3. Iain Murray citat în Dallimore, *Spurgeon: A New Biography*, 15.
4. Dallimore, *Spurgeon: A New Biography*, 19.
5. Ibid., 35.
6. Patricia Stallings Kruppa, "The Life and Times of Charles Spurgeon", *Christian History and Biography*, 1 January 1991, 11.
7. Dallimore, *Spurgeon: A New Biography*, 52.
8. Lewis A. Drummond, "The Secrets of Spurgeon's Preaching," *Christian History and Biography*, 1 January 1991, 14.
9. Kruppa, "The Life and Times of Charles Spurgeon," 11.
10. Darrell W. Amundsen, "The Anguish and Agonies of Charles Spurgeon," *Christian History and Biography*, 1 January 1991, 23.
11. Dallimore, *Spurgeon: A New Biography*, 76.
12. Ibid., 77.
13. Drummond, "The Secrets of Spurgeon's Preaching," 15.
14. Ibid., 15.
15. Amundsen, "The Anguish and Agonies of Charles Spurgeon," 24.
16. Kruppa, "The Life and Times of Charles Spurgeon," 8.
17. Dallimore, *Spurgeon: A New Biography*.
18. Drummond, "The Secrets of Spurgeon's Preaching," 14.
19. Ibid., 137.

SFATURI PENTRU PREDICI BIBLICE PUTERNICE

1. Predicați pasaje biblice, nu doar subiecte extrase din aceste pasaje.
2. Îmbogățiți pregătirea predicii prin rugăciune în timp ce faceți exegeză atât pe text cât și în viața de zi cu zi.
3. Ajutați ascultătorii să înțeleagă cum li se adresează Cuvântul lui Dumnezeu personal, și ajutați-I să răspundă la acel Cuvânt.
4. Să aveți o structură clară, limpede a predicii, în care ideile să fie prezentate într-o ordine corectă.
5. Veniți cu informații interesante pentru că vă adresați unei generații informaționale.
6. Din când în când folosiți mijloace mass-media.
7. Fiți veridici, relevanți și pe înțelesul ascultătorilor.
8. Oamenii au minte, voință și sentimente, adresați-vă la toate trei în predica voastră.
9. Nu vă fie teamă să-i chemați pe oameni la pocăință și la sfințenie biblică.
10. Nu compromiteți doctrina sănătoasă a Bibliei de dragul experiențelor și miturilor populare.
11. Stimulați oamenii să se implice în evanghelizare și alte misiuni.
12. Iubiți-vă ascultătorii.


— Michael VanDoren, D.Min., Lakeland, Florida

Știați că?




life
PUBLISHERS

Acum puteți accesa online *Enrichment Journal* în șapte limbi diferite. Vizitați site-ul *Enrichment Journal* și dați click pe steagul corespunzător. Veți fi direcționați spre una din cele șapte limbi pe care le veți alege: franceză, rusă, română, maghiară, croată, germană sau ucraineană. După ce ați făcut aceasta veți putea citi jurnalele online sau veți putea downloada fișiere după bunul plac. Informația pentru contact este precum urmează: <http://www.enrichmentjournal.ag.org/>




Română




Franceză




Germană




Rusă



Croată



Ucraineană



Maghiară

Vă rugăm să ne contactați direct pentru orice întrebări sau informații suplimentare:
EnrichmentJournal@LifePublishers.org